

А ви як думаете?

Чи уявляли ви незалежну Україну 30 років тому такою, як зараз? І якою ви її бачите ще через 30 літ?

З такими запитаннями напередодні найбільшого державного свята ми звернулися як до відомих у нашому краї особистостей, так і до простих громадян, які щоденною працею тримають на своїх плечах Україну

Марія СЕМЕНЮК, 95 років, станична УПА, відсиділа в радянських таборах 10 літ (село Рованці Луцького району):

— Я завжди боролася за Україну. Була станичною, піклувалася фактично про все село. Ми носили партизанам взуття, одяг, продукти. Тоді мріяли, що матимемо свою державу — незалежну та самостійну. Бо ж до цього весь час ми були

Володимир КАРПУК, народний депутат України V та VI скликань (м. Луцьк):

— Було сподівання, що незалежність дасть поштовх до розвитку України у всіх сферах життя. Але згадайте Біблію, оту тисячолітню історію: після того, як Мойсей привів євреїв до Землі Обітованої, там ще тисячу років змінювались божества. Сьогодні молилися Золотому тільцю, завтра Ваалу, потім знову Господу. І розумію: після сотень літ, які українці провели в імперії, зміни швидко не відбудуться. Тому трагедії, драми від того, що зараз діється, я не роблю. Історичні закономірності не перестрибнути, як і народження повноцінної дитини не може бути швидше ніж за 9 місяців.

За 30 наступних років великих змін не відбудеться. Адже все залежить від змін у душі і менталітеті кожної людини. А отих порухів, на жаль, у громадян я не бачу. У нас псевдоідеали, псевдосовість, маємо еліту не духовну, а еліту корита... Тому надто великих змін не буде. Але те, що Україна відбулась і що вона буде, — це моя тверда переконаність. Попри все, я залишаюсь оптимістом. Днями прочитав таку інформацію, що за 30 років незалежності в Україні народилось 13,5 мільйона людей, тобто тільки третина нинішнього населення є ровесниками незалежної держави. Ці люди хочуть навчитися жити в сучасному світі.

Продовження на с. 3, 5

«**Людині ж багато не треба, лише — свобода та порядок.**»

то під Польщею, то під Росією. Жодної вдячності за свою боротьбу повстанці не очікували. Людині ж багато не треба, лише — свобода та порядок. Нині наперед загадувати, якою буде країна — важко, адже в житті все міняється, у нас завжди були і є вороги... Але дуже хочеться, щоб наша держава існувала, а внуки і правнуки жили в ній щасливо.

30 років Незалежності України

24 серпня Україна відзначає 30-річчя Незалежності. День за днем ми невпинно вибудовуємо власну державу та закладаємо основу майбутнього для наших дітей. Вітаю вас, дорогі співвітчизники, зі святом нашої суверенності і незалежності. Зичу успіху, розвитку, єдності. Україна є, була і буде! Ніхто не перекреслить мій народ!

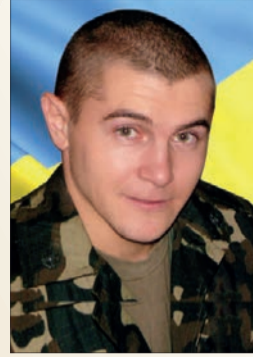
З повагою народний депутат України Ірина КОНСТАНКЕВИЧ.

Серце, віддане Україні

«Твій тато — це зірочка на небі», — кажу доньці, яка з'явилася на світ у день похорону її батька-героя...»

Фото із фейсбук-сторінки Надії УПОРОВОЇ.

Наші журналісти побували в сім'ї загиблого в АТО воїна з Володимира-Волинського Ігоря Упорова (на фото)

Донечки Надії 12-літня Юля і 7-річна Віолетта схожі на тата зовні і характером.

с. 11

Вітаємо!

18 серпня відсвяткував 50-літній ювілей добрий, мудрий, працьовитий чоловік, батько, дідусь, житель села Маньків Володимир-Волинського району

Василь Романович СТРУК.

*Хай твоя нива, щедра й золота,
Добром, спокоєм, щастям
процвітає.
Любові, миру, радості, добра
Від щирої душі ми тобі
бажаємо.*

*Нехай Господь дарує тобі
життя,
А в ньому — все, що можна побажати.
А що не вміститься в цих
простих словах,
В молитвах у Господа будемо
благодати.*

Із шаною, любов'ю та повагою мама, дружина, діти, внуки і вся родина.

РЕКЛАМА

РЕАЛЬНА ІСТОРІЯ

Як мій сусід знову народився...

Мене звали Вікторія, мені 72.

З чоловіком все життя працювали, болячок накопичилося аж за надто, та щось робимо, як усі. Весь час у русі: город на 5 соток, допомагаємо дітям потроху.

Скаче тиск, аритмія, підвищений цукор, суглоби болять — але буває гірше. Ось, наприклад, наш сусід: старший всього на 3 роки, а майже не ходить, без допомоги ніяк. Якось приготувала йому їжу, заходжу до нього, а він ходить по хаті: «На риболовлю, — каже, — збираюся». Ну, думаю, може вже з головою щось сталося, не надала цьому значення. А через тиждень все село вийшло дивитися, як він іде по дорозі. А вже з півроку, як з дому ні ногою! Тут уже я не витримала і пішла його розпитувати: як? Він виїняв із кишені вирізаний замітку. Замітка про академіка Болотова і його «Бальзам Болотова». Я, дивлячись на сусіда, одразу ж зателефонувала і собі замовила. Бальзам надійшов поштою досить швидко. Через 3 дні прийому помітили легкість у животі, навіть коли з'їдали зайвого. Випороження нормалізувалися, стала краще спати. Але яким було моє здивування, коли через 2 місяці вживання я раптом зрозуміла, що вже давно не вимірювала тиск, бо не турбує! У нас уже все село п'є Бальзам, і всі ходять задоволені, ніби друге життя почалася!

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ

Замовляйте телефонами або запитуйте в аптеках міста

050 271 28 88 • 067 794 25 27

*вартість дзвінків згідно з тарифами оператора, поштові витрати сплачує отримувач

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

бетоняра, арматурника, електрозварника, монтажника залізобетонних конструкцій, стропальника, штукатура, автокранівника, машиніста екскаватора. Офіційне працевлаштування. Вахтовий метод роботи: 15 днів через 15. Забезпечення житлом та спецодягом.

ТЕЛ. 0509770080.

НОМЕРИ ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907, 0967731037, 0668247160

Доброго дня вам, люди!

Волинь отримала свою унікальну квітку до 30-ліття Незалежності України

Спеціально до цієї дати Міністерство культури розробило для кожної області логотипи-символи з графічними елементами і кольоровою гамою прапорів, передбачених для усіх регіонів

Олена БОРИСОВА

В основі концепції — ідея бачення Незалежності як мрії, якої прагнули багато поколінь українців. Логотипи символізують калейдоскопічні квіткові орнаменти. У кожній області вони унікальні: з кольоровою палітрою прапорів цього регіону, а також графічними елементами, які

Квітка у кольорі виглядає ефектніше – дивіться на 1-й сторінці.

символізують різні сфери діяльності: медицину, будівництво, науку, цифрові технології, виробництво.

Волинська квітка має колір стиглої вишні із рівнораменними білими

хрестиками, як на прапорі області. У Мінкульті пропонують усім охочим безплатно використовувати символи у день святкування Дня Незалежності.

Успішна держава — це її успішний народ

Дорогі волиняни!

Цьогоріч ми відзначаємо 30-ту річницю Незалежності нашої держави. Це час, за який ми пережили багато визначних і щасливих моментів, але вистачало, на жаль, і випробувань. Без сумніву, за ці роки кожен із нас зрозумів, що Україна у нас єдина. Ми продовжуємо рухатися вперед шляхом, початок якому дали ще наші предки задовго до здобуття довгоочікуваної незалежності.

Сьогодні ми молода, але зріла держава, котра має усе для потужного розвитку, але найважливіше її надбання — нація працелюбних, сміливих та щирих людей. І, як ніколи раніше, Україна потребує нашої розсудливості, мудрості, терпіння та єдності.

Хоча виповнилось лише 30 років, як ми стали вільною та незалежною державою, але всіх нас, від малого до старого, сьогодні об'єднує відчуття національної єдності. Тож вітаю вас із визначним національним святом і бажаю кожному процвітання, добра та миру. Нехай успіх супроводжує вас усюди, адже успішна держава — це її успішний народ.

Із Днем Незалежності України!

Голова Волинської обласної державної адміністрації
Юрій ПОГУЛЯЙКО.

Золоті слова

«Є боротьба за долю України. Все інше — то велике мискоборство».

Ліна КОСТЕНКО,
видатна українська поетеса.

Фітнес-тренерка щомісяця віддаватиме гроші за абонемент одного клієнта онкохворим

Оплачуючи заняття, ви можете також допомогти

Тетяна МЕЛЬНИК

Тренерка Ольга Пелих (на фото) вирішила, що буде спрямовувати кошти, сплачені за місячний абонемент одним із її підопічних, на потреби волинського Фонду боротьби з раком.

Про ініціативу розповіли його представники. Таким чином, кожен, хто займатиметься під керівництвом пані Ольги, може стати благодійником.

«Тренувачись у спортзалі, ви маєте шанс примножити добро у світі», — зазначено в повідомленні фонду.

Назвався грибом – лізть у кошик!

Урожай залежить від погоди. Любителі тихого полювання кажуть, що гриби люблять тепло і вологу

Тетяна МЕЛЬНИК

На волинських ринках нині можна побачити багато грибів, зокрема й білих. На базарах в обласному центрі ціна на них в середньому коливається від 120–150 гривень за кілограм.

У Володимирі-Волинському, зокрема у вихідні, продавали багато маслюків, за кілограм яких просили від 35 до 50 гривень.

Торговці розповіли, що «полювали» маслят в районі села Когильне, що у Володимир-Волинському районі, збирали також на Турійщині. Погода, говорять, нині сприяє врожаю, адже гриби люблять тепло і вологу. Якщо ж буде спекотно, але без дощу — нічого не виросте.

Сезон збору лісових трофеїв – у розпалі.

Календар

20 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 5.58, захід — 20.09, тривалість дня — 14.11).

Місяць у Козерозі, Водолії. Дні Місяця 12/13.

Іменинники: Олександр, Олексій, Дмитро, Михайло, Петро.

21 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 5.59, захід — 20.07, тривалість дня — 14.08).

Місяць у Водолії. Дні Місяця 13/14.

Іменинники: Йосип, Григорій, Леонід, Микола, Федір.

22 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.01, захід — 20.05, тривалість дня — 14.04).

Місяць у Водолії, Рибак. Дні Місяця 14/15.

Іменинники: Іван, Роман, Степан, Тарас.

23 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.02, захід — 20.03, тривалість дня — 14.01).

Місяць у Рибак. Дні Місяця 15/16.

Іменинники: Роман, В'ячеслав.

24 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.03, захід — 20.01, тривалість дня — 13.58).

Місяць у Рибак. Дні Місяця 16/17.

Іменинники: Олександр, Василь, Максим, Федір, Сусанна,

25 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.05, захід — 19.59, тривалість дня — 13.54).

Місяць у Рибак, Овні. Дні Місяця 17/18.

Іменинники: Олександр, Олексій, Антон, В'ячеслав, Іван, Ілля, Леонід.

26 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.06, захід — 19.57, тривалість дня — 13.51).

Місяць в Овні. Дні Місяця 18/19.

Іменинники: Ірина, Ксенія, Микола, Іван.

Погода

Нині ще пахне яблуками і медом, але на порозі вже... осінь

19 серпня православні християни святкують другий Яблучний Спас. За народними прикметами, цей день символізує настання осені й преображення природи. Із цього дня літо поступово змінюється на осінь, приміром вода у водоймах стає холоднішою, і кажуть, що купатися вже не можна. А ще подекуди, якщо на Спаса сонячно — осінь буде суха і тепла

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Світлани Гончаренко, 20 серпня мінлива хмарність, без опадів. Вітер західний, 3–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 9–14 градусів вище нуля, вдень — 15–25.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 2000 році — плюс 33, а найхолодніше — у 1949-му — плюс 5.

21-го — мінлива хмарність, невеликий короткочасний дощ, місцями гроза. Вітер західний, 3–5 метрів за секунду. Температура вночі — плюс 10–15, а вдень — 15–25 градусів тепла.

22–23-го — мінлива хмарність, без опадів. Вітер західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 9–14, вдень — до 25 градусів вище нуля.

24-го вночі невеликий короткочасний дощ. Вдень без опадів. Вітер західний. Температура вночі — плюс 10–15, вдень — плюс 15–25 градусів.

У Рівному 20 серпня без опадів, але впродовж дня і до вечора буде хмарно. Температура вночі 15–18 градусів тепла, удень прогріється до плюс 22. 21 серпня у Рівному з ранку до вечора очікується похмура погода. Температура прогріється до плюс 22. З обіду піде дрібний дощ. У наступні два дні — 22–23 серпня — погода на Рівненщині не зміниться.

Ведуча рубрики
Аліна ВІТИНСЬКА.

Тел. 72-39-32

■ А ви як думаєте?

Чи уявляли ви незалежну Україну 30 років тому такою, як зараз?

І якою ви її бачите ще через 30 літ?

Продовження. Початок на с. 1

Андрій БОНДАРЧУК,
депутат Верховної Ради України
І скликання
(м. Луцьк):

— У таку далеку перспективу

в 1991 році навіть не заглядав ні я, ні інші депутати та громадяни України. Ми уявляли, що країна стане процвітаючою через 5–10 літ. Так, ми були романтиками. Вони, як відомо, творять революцію, а користуються результатами негідники. Це стало афоризмом. Сумно, хоч нині — 30 років молодій державі. Але це головне завоювання незалежності. На захист її вже виступили ті, хто народився після її проголошення (на Донбасі воював та отримав поранення і 32-річний онук пана Андрія. — Ред.). Виросла армія, яка захищає Україну. Це позитив. Колись мене шокував афоризм: «Кожен народ достойний тої влади, яку має». Так, винні ми самі. Голосуємо не розумом, а емоціями. Якщо не зрозуміємо відповідальності за майбутнє України і нації — будемо третьорозрядною державою світу.

Не беру на себе такої великої відповідальності дивитися і прогнозувати, що станеться через 30 років, та, попри всі негаразди, я бачу єдину Україну, яка не згине і буде у світі авторитетною державою. У цьому мене переконає патріотичний козацький дух, який, попри все, не зникає у нашого народу. Це показала війна. Міжнародне розуміння того, що доля України — це доля Європи та світової демократії, те ж допоможе Україні. На той час, сподіваюсь, Всевишній переселить у пекло Путіна, цього диявола у людській подобі, як головного призвідця наших сьогоднішніх трагедій. Принагідно хочу щиро привітати волинців із цією датою, а найперше виборців Горохівського виборчого округу, які обрали мене депутатом — єдиного корінного волинця серед інших опонентів. Слава Україні! Героям Слава! Україна є і буде завжди.

Олександр СКІПАЛЬСЬКИЙ,
народний депутат ІІ скликання,
колишній заступник голови СБУ (м. Київ):

— Я і в страшному сні не міг уявити, що за 30 років Україна стане таким недосконалим державним механізмом. Але незалежною я її бачив, бачу і буду бачити... Якщо український народ отямиться й обере Президентом людину на зразок Ігора Смешка — підготовленого професійно, то буде покращення. А якщо ні — то виникне небезпека взагалі існуванню держави. Україну можуть розвалити в силу об'єктивних внутрішніх обставин. Вже не кажу, яка велика роль у цьому російської агресії, російської підривної діяльності, зокрема Московського патріархату...

Важко сказати, коли було більше оптимізму щодо майбутнього України — 30 років тому чи зараз. Тоді мені було 44, я був у званні полковника КГБ. І я прийняв рішення боро-

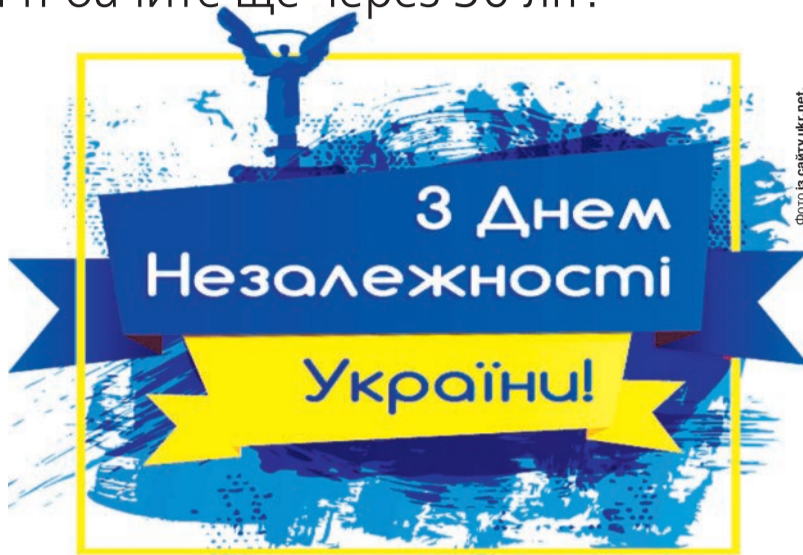

фото із сайту ukr.net

тися за незалежну Україну та служити їй. Це рішення не міняю ніколи.

Ірина КОНСТАНКЕВИЧ,
народний депутат України
ІХ скликання
(м. Луцьк):

— Я оптимістка і завжди вірила

у майбутнє України — сильної держави. Моє покоління виростало у часи «розвинутого соціалізму», «інтернаціоналізму», атеїзму. Ми добре розуміли суть радянської системи. Унікальна можливість стати незалежними мене і моїх ровесників переповнювала вірою в те, що все буде переможно. Підсилювали ці настрої і наш молодечий ентузіазм, і пасіонарність, патріотизм. Були відкриті архіви, публікувалися

наш рух до незалежності політичної, економічної уже не спинити. А ось щодо темпів цього руху прогнозувати складно. Та оптимізм переважає. Дуже хочу, щоб через 30 літ ми могли їздити в Ялту до Лесиноного музею, відпочивати на Чорному морі, знати, що Крим і Донбас мирно відбудовані; що ми всі разом у колі європейських держав; що ми маємо розвинуту економіку; і що нас знову 52 мільйони.

Микола ТАРАСЮК,
батько Івана Тарасюка — Героя України, який загинув на Євромайдані (с. Залісоче Луцького (раніше

Ківерцівського) району):

— На жаль, ні... Думав, що буде краще. Дух особливого піднесення, патріотизму, які панували в кінці 1980-х — на початку 1990-х, давав таку надію. На жаль, вона не справдилася. Я свого часу казав синові, що надто легко Україні далася незалежність. І ось Революція гідності, Майдан. Снайперська куля забрала життя мого Івана. Коли його хоронили, до нас приїжджали активісти Євромайдану, аби віддати йому шану. То були люди, старші за мого сина, і вони говорили, що будуть ще великі жертви, бо Росія так просто не відпустить Україну. Так і сталося. Восьмий рік триває війна, яка забрала тисячі життів.

Поки що ми не маємо Президента, який би дбав про людей — про те, щоб вони мали хороші лікарні, дороги. Щоб були вищі зарплати, пенсії. Маємо лише здорожчання продуктів і комуналки при тому, що в гаманцях не додається.

А стосовно того, якою бачу Україну, то буду говорити не про тридцять років, а про ближчу перспективу. Оптимістично думаю, що років через три ми будемо в Європі. Що нас візьмуть у НАТО. До цього треба прагнути, навіть якщо доведеться піти на якісь поступки. Свого часу, коли Україна підписувала Будапештський меморандум і відмовлялася від атомної зброї, їй потрібно було ставити свої вимоги щодо гарантованого захисту на випадок зазіхання з боку якоїсь держави на її територіальну цілісність і суверенітет. Цього не сталося. Ось і пожинаємо плоди. ■

Закінчення на с. 5

Погляд

Сергій ХОМІНСЬКИЙ,
доцент кафедри видавничої справи Інституту журналістики Київського університету імені Бориса Грінченка

«Особливо небезпечний рецидивіст» і його Україна

Десять років тому, в серпні 2011-го, працюючи на Українському радіо, я одержав редакційне завдання — підготувати сюжет до 20-річчя Незалежності України. Часи були теплі та страшні: донецькі янучари, дорвавшись до необмеженої влади, розривали-розкрадали нашу державу нечуваними темпами. З роллю ж головного державного блазня-підтанцьовщика режиму Ахметова-Януковича-Азарова слухняно, натхненно та відповідально справлявся такий собі Вовчик Зеленський з його ПАТ «Студія Квартал-95»

А в тебе завдання — сюжет до 20-річчя Незалежності. Століттями виборюваної НЕЗАЛЕЖНОСТІ, яку ми на очах втрачали. Бо ж було очевидно: головне завдання, яке поставив Кремль перед тими покидьками, — розвал України з перетворенням її на московську маріонетку...

фото із сайту m.day.kyiv.ua

Тож хотілося той сюжет побудувати навколо чогось світлого і справжнього. На думку відразу спав ЛЕВКО ГРИГОРОВИЧ ЛУК'ЯНЕНКО (на фото). Людина-легенда, народжена 24 СЕРПНЯ (так-так!!!) 1928 року на Чернігівщині. Комсомолец, а згодом і комуніст, випускник надпрестижного юридичного факультету Московського державного університету. Перед ним відкривалися нечувані кар'єрні перспективи. Проте Левко був українцем, а не малоросом, тож швидко зрозумів, що насправді навколо все якось не так...

У травні 1961 року Львівський обласний суд за суджує Лук'яненка до розстрілу за «виношування ідеї відриву УРСР від СРСР», «підрив авторитету КПРС» та «зведення наклепів на теорію марксизму-ленінізму».

72 доби 32-річний чоловік провів у камері смертників, двері якої могли відчинитися у будь-який момент задля виконання вироку суду... І вони таки відчинилися — правда, Лук'яненка не повели на страту, а зачитали йому постанову Верховного Суду СРСР: «замінити розстріл на 15 років позбавлення волі».

Ані відбуваючи покарання, ані вийшовши на волю, Лук'яненко не полишив справу свого життя — він продовжував БОРОТЬБУ ЗА УКРАЇНУ. У грудні 1977-го знову арешт, його визнають «особливо небезпечним рецидивістом» і «випишують» чергові 10 років позбавлення волі та 5 літ заслання. Проте СРСР виявився значно слабшим за цього козака і почав тріщати — тож у листопаді 1988-го Левко Григорович таки опиняється на волі, а на початку 1989-го повертається в Україну. 24 серпня 1991 року, вже як народний депутат, під час історичного засідання Верховної Ради він від руки пише в зошиті проект того самого АКТА ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.

І ось, напивавши в колег домашній номер телефону Лук'яненка, набираю його з редакційного апарату, підключеного до звукозаписувальної апаратури. Слухавку піднімає дружина Левка Григоровича. Вітаюся, представляюся, прошу поклікати. І за якихось чверть хвилини вже чую голос цього НЕЗЛАМНОГО ЧОЛОВІКА. Насправді ж напрохот інтелігентний та привітний голос людини, цілком очевидно не розбалуваної увагою журналістів, адже про постаті подібного масштабу в нас традиційно згадують тоді, коли вони вже лежать у труні (Левка Лук'яненка не стало 7 липня 2018-го, до 27-ї річниці Незалежності та власного 90-ліття лишалось трохи більше як півтора місяця). Спілкувалися ми понад пів години. Левко Григорович радо відповідав на мої запитання і розповідав-розповідав. Але якось зовсім не про себе — про НЕІ, про УКРАЇНУ...

А ще я тоді почув від колег бомбезно-чудернацьку легенду чи то бувальщину часів Лук'яненка-дипломата. Так-так, у 1992–1993 роках Левко Григорович був Надзвичайним і Повноважним послом України в Канаді. І от буцімто вони з дружиною перетворили казенне приміщення Посольства у такий собі затишний дім, поставивши на вході до нього... величезну тумбу з десятками домашніх капців різного розміру. Подейкують, треба було бачити очі іноземних колег-дипломатів та їхніх других половинок під час першого великого прийому часів посла Лук'яненка, коли статечний вусатий дядько із зачесаним назад волоссям просив їх перезутися. Але й «пискнути» ніхто не посмів — слухняно міняли дорогі туфлі на капчики. Та й хто б наважився заперечити «особливо небезпечному рецидивістові», який мав за плечима понад 25 років «відсидки»? ■

■ Кінець епохи бідності

Фото із сайту obozrevatel.com.

На тлі такої дорожнечі 67% українців називають себе бідними.

Зарплати та пенсії не встигають за цінами

Зростання інфляції, яка вже сягає двозначного показника, має компенсуватися людям у вигляді індексації заробітних плат і пенсій

Дарія КЛИЧ

Про це заявляє п'ятий Президент, лідер партії «Європейська Солідарність» Петро Порошенко. Він нагадав, що за його каденції Національний банк України запровадив механізм боротьби з інфляцією.

«Подивіться, що відбувається зараз. Оприлюднена статистика Національного банку, інфляція виросла вже більше, ніж на 10%. Але якщо ви зайдете у магазин і подивитесь на ціни, починаючи від олії і закінчуючи цукром, починаючи від гречки і закінчуючи хлібом, починаючи від зерна і закінчуючи м'ясом, ви побачите, що вони зросли від 20 до 70%», — констатує Порошенко.

«Якщо ціни так зростають, то законодавство України, Конституція України передбачає, що має бути індексовано зарплати і пенсії. Хочу наголосити, що це не підвищення зарплати, це індексація. Коли у вас ростуть ціни — у вас зростають бюджетні надходження. Якщо зростають бюджетні надхо-

дження — вони мають бути перерозподілені людям», — пояснює Порошенко.

«От людям віддати ці гроші вони забули. Навпаки, вони намагаються зараз витягнути їх із кишень. Це абсолютно безглузда, антисоціальна, антинародна політика», — переконаний Петро Порошенко.

ДО ТЕМИ

Так зване «зниження» ціни на електрику до 1,44 грн/кВт-год лідер «Європейської Солідарності» назвав обманом і знуцанням з тих, «хто намагався заощаджувати — перш за все пенсіонерів та малозабезпечених громадян». Адже спочатку влада у 2020 році збільшила ціну на електроенергію з 90 копійок до 1,68 грн за перші 100 кВт/год, а тепер знизилася до 1,44 грн на перші 250 кіловат. «І виходить, що піднявши їх з 90 коп. до 1,44 грн — на 50%, — вони кажуть: «Так ми ж знижуємо», — пояснює хитроці владі Петро Порошенко. ■

■ Факт

47,5% опитаних українців вважають, що якості особистості (особливості характеру, вольові та моральні якості) Володимира Зеленського в більшій мірі не відповідають посаді Президента України.

За даними опитування Центру Разумкова, 17,6% впевнені, що відповідають, а 27,5% — відповідають і не відповідають в однаковій мірі.

■ Прямая мова

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, порівняв українське суспільство та суспільство Афганістану, де радикальні ісламісти з «Талібану» за лічені тижні майже без опору урядових військ взяли владу у свої руки одразу після того, як США оголосило про вивід своїх військ:

В українському суспільстві присутній запит на хороше життя і на справедливість, але зовсім не запит на модернізацію — що і робить наше життя таким архаїчним. І у цьому сенсі політична перемога «95 кварталу» у 2019 році цілком відповідає за сутністю воєнній перемозі «Талібану» у 2021 році. За великим рахунком, Зеленський і його соратники і є наші «таліби», люди з минулого, які відповідають громадському запиту. Більшість українців сприймає майбутнє як покращене радянське минуле — і чим вони у такому випадку відрізняються від афганців?

■ Отакої!

3 Палиці та Івахіва зняли гроші за прогули у Верховній Раді

Обранці від Волині опинились серед депутатів, які найменше голосують

Петро МАКАРУК

Якщо народний депутат протягом місяця пропусає понад 30% засідань комітету, то з нього знімають кошти, передбачені на виконання депутатських повноважень — приблизно 45 тисяч гривень. Це не є безпосередньо зарплатою, бо ці гроші депутат має спрямувати на цільове використання — на громадські приймальні, зв'язок, представницькі витрати тощо. Прогулюєш — виплат не отримуєш.

Так-от, зі Степана Івахіва та Ігоря Палиці «депутатські» кошти знімалися аж 19 місяців, підраховало видання «Слово і Діло». Таких злісних прогульників у парламенті, крім волинян, іще сім. З багатьох інших теж знімали кошти, але за менший період. Звісно, для доларових мультимільонерів 855 тисяч гривень, недоотриманих за 19 місяців, — не гроші, але ж, очевидно, волиняни обирали цих шанованих бізнесменів та благодійників для того, аби вони і свою безпосередню депутатську роботу виконували.

Загалом у ТОП-30 най-

Фото із сайту hromadske.volyn.ua.

Щось геть не хочуть «кнопкодавати» наші земляки-депутати...

більших прогульників (16 і більше місяців) — аж 5 представників депутатської групи фракції ОПЗЖ — 13. У групі «Довіра» — 4, фракції «Батьківщина» — 2, фракції «Євро-

«Звісно, для доларових мультимільонерів 855 тисяч гривень, недоотриманих за 19 місяців, — не гроші, але ж, очевидно, волиняни обирали цих шанованих бізнесменів та благодійників для того, аби вони і свою безпосередню депутатську роботу виконували.»

«Партія «За майбутнє». Втім, найбільше тих, хто ухилиється від своїх обов'язків, у пейська Солідарність» — 1. Ще 5 прогульників є позафракційними.

ДО РЕЧІ

Якщо представники ОПЗЖ та «За майбутнє» найбільше «сачкують», то рекордна кількість скандалів за два роки роботи нинішнього скликання Верховної Ради припала на президентську фракцію «Слуга народу». Там кожен п'ятий, а точніше 53 обранці, відзначились якимось

«зашкваром», підрахував Комітет виборців України. Серед «слуг» виявились відверті прихильники Росії, люди, проти яких ввели санкції США, підозрювані у хабарництві, просто аморальні типи і навіть один обранець, який колись відсидів за з'валтування. ■

■ Новини одним абзацом:

● У власній хаті знайшли застреленим міського голову Кривого Рогу, члена партії ОПЗЖ 48-річного Костянтина Павлова.

Згодом з'явилося відео із камер спостереження, з якого випливає, що він, найімовірніше, застрелився зі свого карабіна. Перед цим із кимось активно переписувався по телефону, однак все листування виявилось видаленим. Передсмертних записок не було, лиш написав інструкції, як доглядати за домашніми тваринами.

● В Україну зі Швеції вперше за 311 років привезли знамениту Конституцію гетьмана Пилипа Орлика латинською мовою. Раритет доставляли автомобілем у супроводі охорони за засекреченим маршрутом. На огляд Конституцію виставили у Софійському соборі Києва. В цьому тисячолітньому храмі, до речі, у грудні 2018 року відбувся Об'єднаний собор, на якому створили помісну Православну церкву України, котра отримала Томос від Вселенського патріарха Варфоломія. Символічно, що в Конституції Орлика якраз і передбачено повернення українського православ'я до духовного спілкування з Константинополем.

● Під час сходження на Говерлу загубився 6-річний Олексій Стефанців. На щастя, його пошуки виявились успішними — хлопчика знайшли через 30 годин за 2 кілометри від того місця, де він загубився. Дитину шукали майже 500 людей та 7 со-

бак. Олексійко сказав, що за цей час нічого не їв і не пив, а спав на землі.

● Нейрохірург-онколог Антон Шкіряк закликав Президента України зменшити бюджет на святкування 30-річчя Незалежності з 5,5 до 4,5 млрд грн. Натомість 1 млрд лікар рекомендує віддати на лікування усіх українських дітей, хворих на СМА (спинальна м'язова атрофія). «І врятуємо їх всіх абсолютно. Всіх! Не одну! А всіх 240! 24 серпня Президент Зеленський візьме величезну коробку — 240 ампул — і подарує їх на площі Незалежності!» — запропонував медик. Його звернення в інтернеті вже подивилось більше мільйона людей.

● У вівторок мер Києва Віталій Кличко прийшов на алею Героїв Небесної сотні, щоб урегулювати ситуацію з радянськими інсталяціями, які тут встановив Офіс Президента і які імітують різні історичні періоди, зокрема, були встановлені меблі та автомати з газованою водою та іншою атрибутикою СРСР. Кличко заявив, що місто не давало дозвіл на зведення сумнівних декорацій біля портретів Героїв. «Якийсь там «95 квартал» влаштувати ми не дозволимо, — наголосив він. — Це місце святе. Тут загинули патріоти. Я переконаний, це нехтування пам'яттю загиблих людей. Зневага до них». Проте ще до приїзду комунальників активісти розгромили декорації, побившись при цьому з поліцією. ■

■ А ви як думаєте?

Чи уявляли ви незалежну Україну 30 років тому такою, як зараз?

Закінчення. Початок на с. 1, 3

Віктор ШУМСЬКИЙ,
керівник сільгосп-
підприємства «Рать»
(с. Ратнів Луцького району):

— 30 літ тому мені здавалося, що Україна буде заможною державою, в якій житимуть багаті люди. Для цього були серйозні передумови, адже вона виробляла значну частину сукупного валового продукту Радянського Союзу. Та, на жаль, у перші роки незалежності зупинили заводи, знищили господарства, армію... Але я впевнений, що однозначно наша країна має достойне майбутнє: зміцниться економіка, збільшиться ринок праці, і, звісно, буде сильною армія, бо без неї ніяк...

Анатолій ЦЬОСЬ,
ректор Волинського
національного
університету імені Лесі
Українки (м. Луцьк):

— Я в той час був уже досить свідомий, працював. Коли стояло питання незалежності, нам тоді часто показували потенційні можливості України: який у нас валовий продукт, скільки чого виробляємо... Тому всі дуже сподівалися, що через три-п'ять чи десять років будемо жити достойно. На жаль, сталося не так, як тоді мріяли. Нині є багато проблем в Україні, але й багато здобутків, зокрема йдеться про розвиток демократії, міжнародного партнерства. На жаль, маємо також війну, тимчасово окуповані території. 30 років тому про такі речі не могли навіть подумати... Через наступні 30 літ я сподіваюся бачити нашу державу у Євросоюзі, із високим рівнем життя. Як освітянин, дуже хотів би, щоб наша система навчання була набагато якіснішою, аніж зараз. Щоб наші університети входили в топ країн світу, а держава створювала високотехнологічні робочі місця для випускників цих закладів.

Олеся КОВАЛЬЧУК,
заслужений вчитель
України (с. Жидичин
Луцького району):

— Ні, уявляла зовсім іншою — не розбратаною, а соборною і в територіальному, і в політичному, і в національно-ідентичному вимірі. Щоправда, невдовзі з'явилися сумніви під впливом реалій, гірко означених Ліною Костенко: «Одні лягли в боях за Україну, а інші посідали за столи».

Отож і хочеться бачити нашу Вітчизну через 30 років такою, в яку вірилося на зорі її незалежності. На жаль, сумнівів дедалі більше. Надто коли перемовляється на стихійних ринках із причеченими на животіння, на низькі базарювання знайомими колишніми самозреченими активістами-рухівцями, яких брутально розганяють муніципалі. А де ж їм торгувати копійчину за вирощене на городах, якщо місце на ринку коштує більше, ніж той кілограм картоплі чи моркви? ...Недолюблю «безголових оптимістів». Але як хочеться вірити, що через 30 літ наші правнуки реалізують омріяне поколіннями патріотів!..

Андрій РОЗТОКА,
кандидат педагогічних
наук, паралімпійський
чемпіон-2004,
заслужений майстер
спорту України
(м. Луцьк):

— Хоч 30 літ тому я був ще дуже молодим, та сподівався, що житимемо краще, вдасться досягти більшого. Я не розчарувався, але за цей час зрозумів, що ми як народ недопрацюємо, бо вибираємо владу з-поміж себе... У майбутньому бачу нашу країну багатшою, справедливою і ци-

вілізованішою. Державою, в якій громадяни мають більше свобод та гарантій, а головне — відчують, що їхні права захищені.

Данило ПОШТАРУК,
директор — художній
керівник Волинського
обласного театру
ляльок, заслужений діяч
мистецтв України
(м. Луцьк):

— Я мріяв із дитинства, що Україна стане незалежною. Передбачити, що буде в майбутньому, складно. Бо тоді, і зараз робимо кілька кроків уперед, а потім

« Ми маємо зараз не державних мужів, а паразитів на національній ідеї. »

вертаємося назад. Нині влада начебто частково усвідомила, що наша держава національна. Тому вірю, що Україна буде самостійною і багатшою. Треба лиш вирватися з лап радянського минулого й дбати про культуру і мову, інакше — землі відвоюємо, а коріння загубимо.

Любомір ВАЛІХОВСЬКИЙ,
завідувач хірургічного
відділення Турійської
лікарні, заслужений лікар
України (с. Турійськ):

— Мріяв, що в незалежній державі житимемо гідно. Як хірург, уявляв, що матимемо сучасне обладнання навіть у невеликих лікарнях, що на медицині не будуть економити. Не міг 30 років тому навіть подумати, що в Україні може спалахнути війна, що Крим буде відіізаний. Напевне, причина багатьох нинішніх бід — у тому, що нашому народу бракує згуртованості, єдності, що ми звикли сподіватися на когось, а не на себе.

Але за роки незалежності багато чого змінилося на краще. Згадаймо порожні полиці магазинів на початку 1990-х, черги за товарами. Тоді рідко хто мав змогу побувати за кордоном. Тепер люди подорожують, працюють, навчаються у Європі. Хочу вірити, що через кілька десятиліть вдасться зміцнити економіку, наздогнати у розвитку хоча б сусідів-поляків, що авторитет нашої держави у світі зміцніє.

Богдан ШИБА,
луцький міський голова
2006–2010 років
(м. Луцьк):

— Через 30 років її побачать мої діти, внуки. Думаю, вона буде самодостатньою, демократичною, інтелекту-

альною. А в 1991-му, якраз у день проголошення незалежності, я виступав на мітингу і казав, що це всього лиш прописано на папері, а щоб стати по-справжньому самостійними, треба багато десятиліть тяжко працювати. Мене тоді засвітали, бо життя одне і всі хотіли б усього й відразу. Але шлях до волі тривалий, це важка робота. Потім мені часто згадували це і донині кажуть, що я мав рацію.

Тоді я уявляв собі, що могло би бути і гірше, адже читав багато літератури і знав: незалежність мирно не дається, нас може очікувати кілька десятиліть боротьби. Я не мав жодних ілюзій. Розумію, що й зараз дуже складно. Але становлення держави йде своїм шляхом, і для більшості країн цей процес тривав значно довше. Попереду чекають труднощі, і треба розуміти, що поки ми не покажемо свою силу і вміння відстоювати свої інтереси, з нами ніхто не буде рахуватися. А цього не позичиш і не візьмеш у кредит. Це треба зробити самим.

Дмитро СЕБІЙ,
один із засновників
Волинської крайової
організації Народного
Руху України (с. Верба
Володимир-Волинського
району):

— Однозначно, ні... Бо через 30 років ми маємо не незалежну Україну, а лише її ілюзію. Навіть за совітської влади ні Ленін, ні Сталін не дозволили собі провести денационалізацію українців і забрати з їхнього основного документа графу про національність. За Незалежності це сталося. Є класичні війни, а є такі, які, проникаючи всередину, знищують націю без жодного пострілу...

На жаль, і через 30 років Україна не відбудеться. Бо для того, аби відбутися, треба йти, а не щоб нас хтось вів. Багатовікове рабство наклало на нас великий відбиток. Ми живемо зараз на оскверненій землі. Її осквернила «неробів горсть мала». У мене на хатинці-вулиці написані такі слова: «Бджоли мене навчили розуму більше, ніж усі люди, разом узяті!». Тому що у їхній сім'ї ніколи трупні не мають влади над робочими бджолами, бо ясно: якщо вже схоплять, то не відпустять. Ми маємо зараз не державних мужів, а паразитів на національній ідеї.

Якщо рабський дух залишиться, то й ще через три десятиліття нічого на краще не зміниться. У вірші Великого Кобзаря «І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні моє дружнє посланіє» є такі рядки: «Нема в світі України, немає другого Дніпра, А ви претесь на чужину Шукати доброго добра...». Не треба нам іти в Європу чи в Америку. Нам необхідно будувати свою державу на своїй землі.

Адля цього необхідно, щоб українська нація, за Франком, повернулася «в рамки нації».

Любов ГАНЕЙЧУК,
голова Волинського
відділення Союзу
українок, кавалер орденів
Княгині Ольги
II і III ступенів (м. Луцьк):

— Зовсім іншою уявляла, бо я стояла біля витоків того, їздила під Верховну Раду піднімати синьо-жовтий прапор, в ланцюгу Злуки стояла. Я трошки про інше мріяла: про багату, заможну державу, діти якої не виїжджали б за кордон працювати на когось, щоб емігранти приїжджали до нас...

Кажуть, нам Незалежність легко далася. Це неправда! За неї пролило море української святої крові. Мені це болить: я дочка повстанця, моя вся родина була націоналістичною. Але я оптимістка: вірю, що Україна буде такою, про яку мріяли і за яку боролися В'ячеслав Чорновіл й тисячі українських патріотів. Україна була, є, буде, і настануть кращі часи!

Михайло ХАРКІВ,
учасник АТО
(с. Скриголове
Горохівського району):

— Навіть у страшному сні не бачив Україну такою, як зараз. Та й ніхто, певно, не міг уявити, що буде безлад, безробіття, війна. Ми сподівалися, що матимемо європейську державу з великим ринком праці, сучасною системою охорони здоров'я та освіти. Ми ж — багата країна, у наших надрах є вся таблиця Менделєєва. Але якби при владі були чесні професійні люди, які б спрямовували кошти на розвиток, а не на «велике крадівництво», тоді б мали Україну, про яку мріємо.

Ростислав КУШНІРУК,
заслужений працівник
культури України,
засновник народної
аматорської капели
«Посвіт» (с. Княгининок
Луцького району):

— Уявляв інакшою, більш демократичною. На початку 1990-х голос патріотів був вагомим, хоча Компартія ще не здавалася. Але вже тоді свідомі люди не оглядалися ні на що, йшли вперед. Я так вихований батьком, до боротьби став, коли мені було 11 років. З правильного шляху ми звернули за часів Кучми. Втім, я вірю, що попри всі перепони Україна буде. Буде такою, про яку мріяли наші повстанці, котрі полягли за неї. Хотілось би, щоб молоде покоління зрозуміло помилки, піднялося і побачило, що Україна — сильна і велика держава.

Олександр КАЛИЩУК,
композитор, поет-пісняр,
заслужений працівник
культури України,
почесний громадянин
міста Нововолинська
(м. Нововолинськ):

— Уявляв Україну зовсім не такою, яку бачимо зараз. За 30 років кардинальних змін, яких усі очікували, не відбулося. Звісно, зараз краще, ніж було 40 чи більше літ тому. Мене не судять, мене не садять, мені не забороняють співати те, що я хочу... Але на нас нападують, нас не всі визнають, з нами не всі рахуються. І винні ми самі. Бо ніяк не зможемо вибрати нормальних людей у владу. Чи їх таких нема, чи нас майстерно вводять в оману?

Що може статися ще за три десятиліття — сказати складно. Оптимізму великого немає. Навпаки, є побоювання, щоб нас не загарбали зі Сходу чи з Півночі. Ніяк Україну не хочуть відпустити ласі на чуже, споконвіку рвуть її зусібіч. Надія тільки на Євросоюз: якщо стане повноправним його членом, йтимемо в правильному напрямку. Але за умови, що виберемо патріотичних керманічів.

**Бліц провели Алла ЛІСОВА,
Василь УЛІЦЬКИЙ, Катерина ЗУБЧУК,
Галина СВІТЛІКОВСЬКА,
Мирослава КОЗЮПА,
Олег КРИШТОФ, Аліна ВІТИНСЬКА,
Ірина КРАВЧУК, Тамара ТРОФИМЧУК.**

Погляд

Алла ЛІСОВА, редактор відділу економіки «Газети Волинь»

Чи хто поставить поминальну свічку на вічну пам'ять генерала Чупринки?

Років десять тому (а може навіть більше) у день Провід на сільському цвинтарі рідного прибузького села Млинище (тепер Володимир — Волинський район) ми з сестрою до могили нашої прабабусі Капітоліни пішли не протоптанною стежкою, а навпростець. Раптом там, де дерен і щільні переплетення барвінку ховали старі, понижені часом і людською байдужістю напівзруйновані надгробки, натрапили на незвичайний пам'ятник. Він був значно більший за інші, теж напіврозвалений, але щось змусило нас зупинитися

На сірому непофарбованому цементі помітили видряпані слова. Коли прочитала напис, мене ніби громом ударило! «Сей пам'ятник сооружон в 1904 г. за здоровле всіх млиниских опшцев». Я ніколи ні на якому кладовищі не зустрічала нічого подібного. Ми звикли, що там стоять надгробки тільки «на вічну пам'ять». Це ж просто вражає: наші далекі предки, наші прапрапращури сто років тому молилися за наше здоров'я і благополуччя!

Ця історія мала гідне завершення. Про знахідку ми розповіли мамі, вона — активним жінкам, які входили в церковну десятку й ініціювали в селі побудову храму. Ідею підтримав молодий, ініціативний священник отець Микола Войтович — і через деякий час у центрі цвинтаря, на вже розчищеній і впорядкованій ділянці, постав цей старий, але вже відновлений пам'ятник. Щороку в Провідну суботу (а в нашому невеличкому прикордонному селі поминання пам'яті покійних відбувається саме в першу суботу після Великодня) там правиться заупокійна Служба. Сьогоднішні мешканці Млинищ моляться за прощення гріхів своїх далеких родичів, щоб Господь прийняв їхні душі у Царстві Небесному. Бо й справді, молитви ніколи не буває забагато. Може там, у далекій Вічності, вони допомагають нам жити під мирним небом, трудитися на своїй землі, кохати, робити успішну професійну кар'єру і просто бути щасливими?

І все ніби добре, все правильно, все Богоугодно... Але чомусь так щемить серце... Бо скільки невідомих могил, не знайдених безземних хрестів і скромних пам'ятників, встановлених колишніми активістами-патріотами на зорі відновлення нашої державної незалежності (більшість з них уже відійшли у засвіти), є у лісах Волині, Прикарпаття і Карпат?! Скільки імен Героїв, котрі склали свої голови за наше вільне життя, пам'ятаємо ми, нині живучі? Та що там говорити про події 80-річної давнини, коли навіть тепер люди якось збайдужіли до війни, яка точиться за українську державність на Сході України... Так, ми пожертвуємо кілька гривень «на армію», можливо, навіть щось воїнам передамо, але чи будемо молитися за них щовечора, як того просить Церква? Звісно, є чимало волонтерських організацій, які працюють невтомно і жертвовно, але ж мова не про окремих великих (не побоюся цього слова) справжніх патріотів, а про маси — ті, що формують націю.

Хто з наших дітей, та навіть дорослих, і з освітою — вищою, скаже вам, хто такий Тарас Бульба-Боровець? Це той відчайдух-отаман, який створив «Поліську Січ», його славі орли у 1942-43 роках наводили жах на ворогів усіх мастей! І згадував про нього наш земляк Улас Самчук у книзі «На білому коні». А відомий письменник і частий гість Волині Володимир Шовкошитний у романі «Білий Кречет» гарно описав не лише діяльність УПА «Поліська Січ» на чолі з Бульбою-Боровцем, але і діяльність Колківської республіки. Та чи багато хто про це знає?

Коли ми їдемо в гості до родини у Хмельницький, завжди зупиняємося біля меморіального кладовища полеглим бійцям дивізії «Галичина», яке знаходиться об'їждчої траси у селі Червоне біля Золочина. Заради однакових білих, так званих мальтійських хрестів, на багатьох з них є написи... Там, у Бродівському котлі, склали голови кращі сини України, серед них були зовсім молоді — по 18-20 років... Під невеликою горою лежать останки 250 бійців. А воювали вони, щоб ми мали свою державу і жили вільно й щасливо.

А хто з нас у поминальні дні згадує «Чуха», якого більше знають під псевдо Тарас Чупринка? Генерал-хорунжий, головнокомандувач Української Повстанської Армії, Герой України Роман Шухевич. Вороги-енкаведисти так боялися його, що навіть тіло спалили, а попіл розвіяли. Хто з нас у записці, яку подаємо у храмі під час панахиди, запише ім'я раба Божого Романа чи раба Божого Тараса, чи іншого воїна?... Тих, кому завдячуємо сьогодні своїм життям... ■

Колесо історії

Цей номер і сьогодні читається з трепетом.

Як наша газета 30 років тому писала про проголошення Незалежності України

Луцьк, 24—25 серпня...

Бурхливим був минулий тиждень у Луцьку, як і по всій Україні. На зміну трьом дням тривоги прийшли дні торжества для тих, хто захищав демократію або хоча б співчував їй у душі, але тепер вже скинув ярмо страху. Особливо вихлюпулася радість лучан та інших волинчан на вулиці й площі після того, як стало відомо про прийняття Верховною Радою республіки акту про незалежність України, департизацію державних структур. Відбулося кілька мітингів — на Театральній площі, площі біля тепер вже колишнього обкому КПУ, Київській площі, де знаходиться обласна Рада народних депутатів. Незалежність України проголошено, нелегким був шлях до неї, ще велику роботу належить здійснити, аби незалежність стала реальною — таким був лейтмотив багатьох виступів на мітингах. Присутні вітали успіх демократії в Росії, висловлювали солідарність і захоплення москвичами, які стали на про з реакційною хунтою, говорили про ганебну роль компартійних структур під час перевороту. Народні депутати України Андрій Бондарчук, Олександр Гудима, обласної Ради Геннадій Кожевников, Євген Шимонович (розповідь про пана Євгена читайте у сьогоднішньому номері на с.20, 13. — Ред.), голова обласної Ради Володимир Блаженчук, гість із Канади професор Роман Зварич та інші виступаючи висловили своє задоволення тим, що відбулося, перемогою над силами реакції, проголошенням незалежності України. У неділю ввечері трапилися ще дві важливі для Луцька події — демонтаж пам'ятника

Фоторепортаж про бурхливі дні народження нашої держави читачі прочитали 27 серпня 1991 року.

Луцьк, 24-25 серпня... Вулицями Луцька пройшли демонстрації на честь проголошення незалежності України. Люди несуть прапори та плакати. На Театральній площі відбувся мітинг, на якому виступили народні депутати України. Зображення: демонстрації в Луцьку, мітинг на Театральній площі.

Здобута важлива, але не остаточна перемога.

В.І. Леніну і підняття синьожовтого національного українського прапора над обласною Радою. Постанову облвиконкому про це зачитав Євген Шимонович. Прапор освятив священник УАПЦ отець Василь. виявилось, що прапор кольору неба і сонця дуже гарно виглядає над будівлею, яка представляє державну владу на Волині. Такі ж прапори тепер майорять і над колишнім обкомом. Він тепер опечатаний, проводиться огляд кабінетів та інвентаризація спеціальною комісією. Здобута важлива, але не остаточна перемога. Приєднаємося до слів депутата обласної Ради від демокра-

Наш кор.

тичного блоку історика Івана Кічія, який на мітингу з нагоди підняття прапора сказав: «Сьогодні саме життя підтвердило правильність тих ідеалів і символів, за які боролися депутати-демократи... Те, що нашу Україну проголошено незалежною державою, — це великий політичний акт. Це, по суті, відродження державної незалежності, проголошеної Центральною Радою в IV-му Універсалі 22 січня 1918 року. Але попереду боротьба за економічну незалежність, створення власної армії, встановлення дипломатичних відносин з зарубіжними країнами та інше. Так дайте ж поклянемося перед нашим національним прапором, що ніколи не відступимо у боротьбі за утвердження реальної незалежності Української держави».

Цитатник із цього номера:

«О 12-й годині нас зібрав редактор і заявив, що коли б нас змусили міняти курс газети, то редагуватиме її вже хтось інший. Втім, мабуть, і з іншими працівниками, бо до того нас кілька, в тому числі й автор цих рядків, почувши прочитану після проникливої симфонічної мелодії звернення пучківців, подали заяви на вихід з Компартії». (Фрагмент зі статті Володимира Лиса «Три дні, коли хоронили демократію» (3 точки зору публіциста), 27 серпня 1991 року).

■ Герої нашого часу

За голову Звіробоя бойовики дають 30 000 доларів

А вдома, на Рівненщині, сини і донька щовечора моляться за щасливе повернення батька з війни із Росією

Фото із сайту catholic.volyn.ua

Павло Діденко — учасник редакційної акції «Волині-нової» «Герої нашого часу» в липні 2016 року. Він більше відомий як Звіробій, і тривалий час його справжнього імені не розкривали. Бо ж за голову військовослужбовця терористи оголосили винагороду у 30 тисяч доларів: боєць знищив склад із 20 тоннами боєприпасів сепаратистів, 18 ворожих танків та іншу техніку. За це нагороджений орденом «За мужність», орденом III ступеня «Слава і честь», медалями «За військову службу Україні» та «За участь в бою» й іншими численними відзнаками. Павло часто відмовляється від нагород, каже: вони йому не потрібні. Головне для бійця — щоб якнайшвидше закінчилася війна. І героєм чоловік себе не вважає, а от троє його дітей знають, що татко захищає від ворога не тільки їх, а й всіх дівчаток і хлопчиків України

Поліна, Євген і Тимофій разом із мамою Світланою мріють про закінчення війни, щоб ніколи більше не розлучитися з татком (на фото ще нема найменшого синочка).

і багато поранень по всьому тілу. Та у тилу Звіробій довго не засиджувався, тільки підлікувався — і знову на передову.

— Мій тато — військовослужбовець. Він мені розповідав історію, як визволяв Павлопіль від сепаратистів. Як заїхав на БМП, побачив там танк і вистрелив «пушкою» тридцятого калібру. І потім все загорілося, — розказує Поліна.

Дівчинка навчається у дру-

захисає і любить, — сказала Поліна Діденко.

Та колишній тракторист із Тараканова, доброволець, а нині контрактник Збройних сил України, в рідний дім повернеться тільки з перемогою. Бо є прикладом для своїх побратимів, з котрими, як розповідав, ділив один ковток води на двох, одну консерву на десятьох і одну сигарету, викурену по колу. І переконаний: боронити спо-

« Павло переконаний: боронити спокій синів та доньки — його обов'язок. »

гому класі однієї з дубенських шкіл. Вона любить читати та кататися на велосипеді, гарно малює, раніше відвідувала уроки танців, а наразі мріє стати майстринею манікюру, коли виросте. У вільний від уроків час грається з молодшими братиками. Донька захисника зізнається: ми з мамою та братиками дуже чекаємо на повернення тата.

— Коли його дочекаємось, то поїдемо у Львів до океанаріума, а потім у лісі посмажимо шашлик з картоплею. Мій тато — герой! Тому що він нас

кій синів та доньки — його обов'язок.

«Коли я побачив обстріл, то прийняв рішення іти до хлопців. Взяв із собою дві ракети. Вони мене «засікли» і стали обстрілювати, крити мінометами. Потім ворожий снаряд потрапив у дуло моєї ракети, вона вибухнула прямо в станку. Мене контузило і покрило осколками. Я добре не пам'ятаю як, але, будучи трошки при свідомості, ще старався відстрілятися. Ще обличчя було в крові та землі», — розповідає солдат. ■

Мирослава КОЗЮПА

Поліні Діденко не було й двох років, коли батько пішов добровольцем на Донбас. Євгенко й Тимофійко з'явилися на світ у 2017-му і 2019-му. Діти щовечора моляться за щасливе повернення татка додому.

— Малеча на собі відчула, що таке війна. Це не можна описати словами, наскільки тяжко, що діти зі слів батьків дізнаються про зброю і війну. У них має бути світле дитинство, — зазначає Павло Діденко. Чоловік пройшов усі кола воєнного пекла — Іловайський котел, 10 днів в оточенні ворога, бої за визволення Павлополя та Сорокиного. Під час наступу бойовиків на Широкине ворожий снаряд потрапив у дуло ракети, яка була в руках у бійця та вибухнула прямо в станку. У госпіталі з очей Павла Діденка вийняли 17 осколків, ще більше сотні — з обличчя. Через те, що не встиг одягнути бронезилет, отримав контузію

Агріопу — досить великого, одного із трьох отруйних павуків України поряд з тарантулом та каракуртом — побачили у Рівному на вулиці Соборній. Його укуси можуть бути дуже болючими (як укуси оси), і при цьому біль іноді триває до трьох днів. Раніше членистоногого можна було зустріти тільки на півдні країни, але у зв'язку із глобальним потеплінням його дедалі частіше фіксують і в інших регіонах.

Фото із сайту limerpost.ru.ua

■ Пульс тижня

Двоє підлітків попрощалися із життям

Подробиці обох трагедій ще встановлюють правоохоронці

Ірина ПАСІЧНИК

У Рівному на вулиці Дубенській з вікна багатоповерхівки вистрибнув 16-річний хлопець. Медики, які прибули на місце, констатували смерть неповнолітнього та повідомили про подію до правоохоронних органів.

У поліції розпочали розслідування за ч. 1 ст. 115 (умисне вбивство) з поміткою «Самогубство». «Встановлюються причини, чому він вирішив попрощатися із життям. Кіберполіцейські вилучили його телефон і ноутбук, щоби з'ясувати, чи був він учасником «Груп смерті» — працюють над тим, аби підтвердити або спростувати це. Загиблому було 16 років, він житель міста Рівного, учень 11-го класу», — розповіла пресофіцерка Нацполіції Юлія Мозоль.

А на Сарненщині під час зіткнення двох мотоциклів загинув 15-літній хлопець. Попри реанімаційні заходи медиків, життя його врятувати не вдалося. Юнак помер у кареті «швидкої». Смертельна автопригода сталася 16 серпня, близько першої години ночі у селі Борове на перехресті рівнозначних доріг. На іншому двоколіснику перебували 19-літній та 20-річний односельці.

Іх без свідомості з травмами черепа госпіталізували до Рокитнівської райлікарні. Хто з них перебував за кермом — встановлюватиме слідство. ■

Здолбунівчанина «дістали» собаки — і він їх постріляв

Жителю Рівненщини загрожує до восьми років позбавлення волі за жорстоке поводження із тваринами

Олена МИТРОФАНОВА

Повідомлення, що невідомий чоловік у Здолбуніві на вулиці Кутузова посеред білого дня із пневматичної гвинтівки стріляє в психіків надійшло на спецлінію «102». На місце події негайно прибув екіпаж групи реагування, де виявив загибле цуцення, якому близько двох місяців, а ще одне — лежало поранене неподалік. Слідчий відразу зателефонував до знайомої волонтерки, яка викликала ветеринара. Потерпілого чотирилапого обстежили у ветклініці. За допомогою рентгену виявили кулю та надали необхідну допомогу.

За описом очевидців встановили особу зловмисника — це 46-річний місцевий житель. Він зізнався у скоєному та пояснив: «собаки його дістали». Пневматичну гвинтівку, заховану на околиці міста під деревом, правоохоронці вилучили.

Тіло цуценяти відправили для проведення ветекспертизи, за результатами якої вирішуватиметься питання про повідомлення здолбунівчанину підозри у жорстокому поводженні з тваринами, вчинене щодо двох тварин. Санкція статті передбачає від п'яти до восьми років позбавлення волі. ■

Турок у «Тунелі кохання» зробив пропозицію своїй дівчині

Чоловік на ім'я Сердар зі Стамбула спеціально приїхав в Україну, щоб романтично освідчитися. Про цікаву локацію на Рівненщині дізнався із соцмереж

Олена МИТРОФАНОВА

Допомагали в підготовці освідчення Микола та Ірина Твердохліби — весільні фотографи з Дубна. Дівчина Сердара — Джейда — ні про що не здогадувалася.

11 серпня компанія поїхала у Клевани, до «Тунелю кохання». У цей день там якраз проходили зйомки індійського фільму, тому колію довелося 1,5 кілометра обходити лісом.

За легендою Сердар забув телефон в автівці і повернувся по нього, а сам він переодягнувся і взяв каблучку. Увагу коханої відволікали фотографуванням. За деякий час Сердар уже стояв у Джейди за спиною з квітами та обручкою. Дівчина була безмежно щасливою, вона сказала: «Так!». В Оржеві на молоду пару чекав романтичний пікнік на березі місцевої річки. ■

Пульс тижня

Наркотики для ув'язнених заховали у сухофруктах

Заборонені речовини виявили під час огляду передачі

Леонід ОЛІЙНИК

Працівники держустанови «Луцький слідчий ізолятор» під час перевірки вмісту посилки, яка надійшла на ім'я одного з ув'язнених, знайшли наркотики.

У передачі були сухофрукти, в середині яких містилась заборонена речовина у вигляді таблеток. ■

Фото із сайту 24tv.ua.

Що вони коять?! Це ж не комп'ютерна гра, де є багато життів.

Після сварки із хлопцем дівчина стрибнула з балкона 6-го поверху

19-річна волинянка померла до приїзду медиків

Олена БОРИСОВА

Трагедія сталася у Луцьку на вулиці Арцеулова вночі 15 серпня. Відомо, що дівчина з Нововолинська винаймала квартиру з подругами. Того дня вони святкували день народження і вживали алкогольні напої. Коли дівчата полягали спати, почули гуркіт на балконі. Кинувшись туди, вони побачили внизу на бруку тіло своєї співмешканки. За попередньою інформацією, вона перед трагедією посварилася із хлопцем.

Інцидент розслідують правоохоронці. Поліція перевіряє кілька версій, зокрема нещасний випадок та самогубство.

Ще одна трагедія сталася вранці 16 серпня на вулиці Дмитра Іващенка в обласному центрі Волині. 71-річна лучанка теж випала з вікна 6-го поверху власного помешкання. ■

17-річний лучанин у центрі міста стріляв у чоловіка

Інцидент стався вночі на вулиці Словацького в обласному центрі ввечері 15 серпня

Тетяна МЕЛЬНИК

На території біля приміщення обласного управління поліції зав'язалася масова бійка між молодиками. У сутичці невідомий вистрілив з пневматичного пістолета 37-річному чоловіку в живіт. Постраждав один із працівників місцевого медіа. Щоправда, від медичної допомоги поранений відмовився.

Поліцейські оперативно встановили зловмисника. Ним виявився 17-літній житель Луцька. Окрім нього, правоохоронці затримали ще більше десяти учасників бійки. Зброю у лучанина вилучили і направили на дослідження.

Йому загрожує від трьох до семи років позбавлення волі. ■

Хотів купити дрова і потрапив у пастку шахраїв

Інцидент трапився із жителем Вільхівки Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

39-річний волинянин вирішив придбати на зиму дрова за оголошенням, яке знайшов у фейсбуці. Із продавцем зв'язався по телефону. Той запевнив, що товар відправить після того, як покупець перекаже йому на картку 5000 гривень. Довірливий чоловік, не задумуючись, оплатив замовлення. Втім після цього зловмисник перестав виходити на зв'язок. Поліцейські закликають громадян бути обачнішими. ■

Хай росте здоровим!

Студентка з Нігерії стала мамою у Луцькому пологовому

У цьому медзакладі жінку оточили турботою і увагою. Можливо тому і свого новонародженого синочка вона вирішила назвати ім'ям, яке в перекладі означає «той, хто дарує добро»

Оксана КРАВЧЕНКО

Англомова студентка Ужгородського ВНЗ Джімох Рофіат Аніке разом зі своїм чоловіком довго обирали заклад, де мала народитися їхня дитина. Позитивні відгуки та рекомендації друзів допомогли прийняти рішення і вибір зупинили на Луцькому клінічному пологовому будинку.

«Завдяки професійному та чуйному персоналу і комфортним умовам перебування почуваюся прекрасно.»

Хлопчик з'явився на світ за допомогою кесаревого розтину. Операцію провела завіду-

Фото із сайту медзакладу.

Джімох Рофіат Аніке подякувала завідувачці відділення №2 Марії Ярош, лікарю-реаніматологу Віктору Прокопцю та всім медикам Луцького клінічного пологового будинку за професіоналізм і людяність.

вачка пологового відділення №2 Марія Ярош та лікарка Мирослава Климюк.

«Я абсолютно задоволена, адже не без допомоги лікарів маю чудового здорового хлопчика. Попри певний дискомфорт післяопераційного періоду, завдяки професій-

ному та чуйному персоналу і комфортним умовам перебування почуваюся прекрасно», — зазначила Рофіат, охоче погодившись сфотографуватися разом із синочком та лікарями Луцького пологового, які подарували їй щастя материнства. ■

Отакої!

Перед пам'ятником Тарасові Шевченку невідомі водії машинами виробляли викрутаси

Лучани скаржаться, що правоохоронці ігнорують дрифтерів на вулицях міста, які створюють шум й забруднюють асфальт шинами

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Чергове порушення правил дорожнього руху сталося у самісінькому центрі Луцька на проспекті Волі. У соцмережі виклали фото наслідків дрифту, на яких видно пошкоджене асфальтне покриття.

В інтернеті волиняни обурюються поведінкою водіїв, називають їх «дурниками», «альтернативно обдаро-

ваними» й характеризують іншими менш цензурними епітетами. Люди кажуть, що ділянка проспекту Волі від вулиці Шопена до ЦУМу — «неофіційний дрифт-трек».

Коментатори також зазначають, що такі інциденти трапляються в районі рацу, на вулиці Гордіюк та на кільці біля Північного ринку.

В одній із фейсбук-спільнот очевидець події написав: «Здалеку бачив, як по-

ліція намагалася зупинити дрифтера. Почув свист коліс. Думав, спіймали. Через 5 хвилин все повторилося знову, а копи зникли».

У пресслужбі міської ради кажуть, що не можуть покарати таких керманців, а відео

«На фото наслідків дрифту видно пошкоджене асфальтне покриття.»

з порушеннями передають правоохоронцям. Натомість в патрульній поліції стверджують, що вже неодноразово виявляли такі порушення та притягали осіб до відповідальності. А також закликають волинян повідомляти про дрифтерів. ■

Передплатили – і виграли!

Новими власниками призів від «Цікавої газети на вихідні», «Газети Волинь», «Так ніхто не кохав» і «Читанки для всіх» серед читачів, які виписали всі наші 4 видання на III квартал 2021 року, стали:

250 гривень

Боритюк Арсентій Арсентійович (Волинська обл., Володимир-Волинський р-н, м. Устилуг, вул. Незалежності, 14).

150 гривень

Тімченко Віктор Олександрович (Волинська обл., Луцький р-н, с. Чаруків, вул. Шкільна).

Плед

Мосаковська Антоніна Дмитрівна (Рівненська обл., смт Рокитне, вул. Ветеринарна, 8).

Покривало

Лук'янчук Марія Миколаївна (Волинська

обл., Луцький р-н, с. Стрільче, вул. Центральна, 53).

Рушник

Дмитрук Василь Семенович (Волинська обл., Луцький р-н, с. Тельчі).

Хто знайде своє призвище у списку переможців, обов'язково надішліть на адресу редакції копії паспорта та ідентифікаційного коду — і тоді ми вам доставимо виграш особисто або поштою. Якщо захочете забрати подарунок у редакції, попередньо передзвоніть за номерами телефонів **0967841812, 0500760244**.

* – Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 гривні із ПДВ.

■ Героям слава!

Ось воно, місце вшанування полеглого героя.

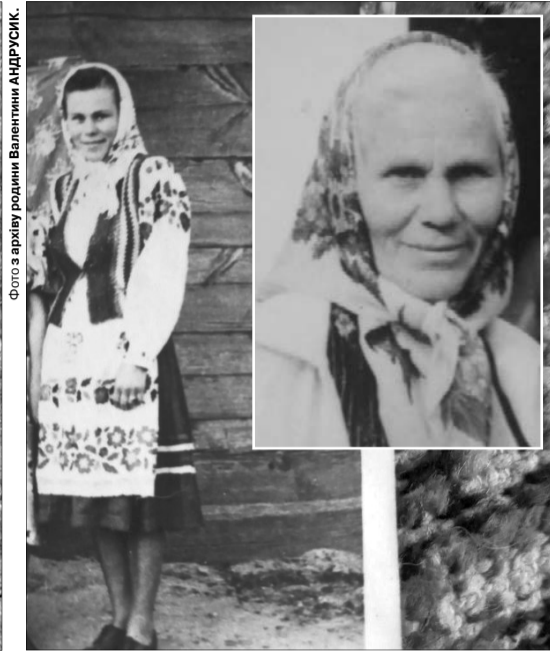

Фото з архіву родини Валентини Андрусик.

Зв'язкова УПА в далекі 1940-ві роки і згодом, коли уже збулася мрія про незалежність України.

Після десяти років таборів зв'язкова УПА поставила хрест на місці мученицької смерті побратима

«Валентина Андрусик була з тих патріотів, для кого любити Україну — це не просто одягнути вишиванку і заспівати Гімн»

Не один любешівець, буваючи у лісі неподалік рекреаційного пункту «Соснячок», що біля дороги Любешів — Велика Глуша (між селами Деревок і Бихів), бачив дерев'яний хрест, обвитий стрічкою. Але далеко не всі знають, завдяки кому він тут постав

Наталія МУХА

Уперше березовий хрест на цьому місці з'явився кілька десятків років тому. Подбала про це уродженка села Бихів Валентина Андрусик — зв'язкова УПА, котра за свої переконання відбула 10 років заслання. Щоправда, здійснила жінка цю хорошу справу вже після того, як Україна стала незалежною, а воєнків ОУН/УПА перестали вважати ворогами народу.

Молода бихівчанка у 1940-х роках мала тверді політичні переконання — вона була прихильницею ідей Української Повстанської Армії. Більше того, стала навіть її зв'язковою та мала позивний Козачка. Хто ж вплинув на формування поглядів шістнадцятирічної дівчини? Відповідь на це запитання можна знайти у книзі Миколи Терещука «Деревок із діда-прадіда». Як зазначає автор видання, світогляд молоді бихівчанки сформували батько і Семен П'ятигорик. «Тато Козачки в період польсько-української війни служив у східній Галичині, сам цікавився історією України. Галичани сформували з нього переконаного самостійника, і це передалося Валі», — йдеться у книзі.

За таку тверду позицію Валентині Мануїлівні довелося пережити всі тортури

сталінізму — за зв'язок з ОУН її засудили до десяти років заслання, які відбувала у Сибіру. До цього часу сестри пригадують, як забрали їхню Валю якраз на престольне свято у Бихові — Воздвиження Чесного Хреста. «Приїхали та наказали їй позимати пацьори й стрічки всі. Отак і вивели з хати та відправили у Сибір», — ніколи не забудуть тих подій рідні.

Десятиліття пробула зв'язкова УПА на чужині. Там працювала електриком,

— Тітка пам'ятала, де його закатували у лісі. Тож поставила хрест і щоразу, коли приїжджала у Бихів, впорядковувала те місце. А в 2000 році ми з чоловіком замінили його на новий, дубовий, насипали невеличкий курган, аби було видно, що то місце вшанування полеглого. Тоді якраз була присутня й тітка Валя. То вона дуже плакала й водночас раділа, що буде збережена пам'ять про ті події, — розповідала племінниця Вален-

«У 2000 році замінили старий хрест на новий, дубовий, насипали невеличкий курган. Тітка Валя дуже плакала й водночас раділа, що буде збережена пам'ять про ті події.»

а жила в одному бараці із російською співачкою Лідією Руслановою. Немічна мати, котра після того, як чоловік пропав безвісти на фронті, сама виростила шістьох доньок, якась вирушила в далеку дорогу, аби провідати свою кровинку. Коли ж та повернулася додому, то, попри випробування, не зреклася власних поглядів. На Тернопільщині, у Кременці, де наша землячка звилася сімейне гніздечко, мала чоловіка, дітей, продовжувала бути активною учасницею оунівського руху. При цьому не забувала й колишніх своїх побратимів. Наприклад, як сказано у книзі «Деревок із діда-прадіда», декілька разів відновлювала зруйновану комуністами могилу оунівця з Галичини Ореста. Його, убитого партизанами під селом Пнівне, Валентина Андрусик поховала на кладовищі у Бихові. А ще поставила березовий хрест в орієнтовному місці загибелі упівця Івана Якимчука з Деревка.

тини Мануїлівни Руслана Турко.

Цей хрест стоїть донині. Час від часу рідні Валентини Андрусик пов'язують на нього стрічку, бо ж так заповіла тітка. А декілька років тому лісівники обох лісництв, що діють на Любешівщині, із представниками місцевої влади біля могили оунівця з Деревка Івана Якимчука, що знаходиться на території Деревківського лісництва ДП «Любешівське ЛМГ», посадили калину.

Роки беруть своє. П'ять літ тому відійшла у засвіти і сама Валентина Андрусик.

— Попри всі випробування, тортури, тавро ворога народу, тітка не зреклася власних переконань. І вона — яскравий приклад тих патріотів, для кого любити Україну — це не просто одягнути вишиванку і заспівати Гімн. Головне — довести свої почуття справжніми вчинками, — переконана племінниця нашої неординарної землячки Руслана Турко із Бихова. ■

■ Пульс тижня

Народний депутат Ірина Констанкевич привезла зі столиці понад мільйон гривень на поліський спорткомплекс

На території Маневицького ліцею № 1 імені Героя України Андрія Снітка Маневицької селищної ради уже розпочалося його будівництво

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Загальна вартість проекту — 1 898 407 гривень. Для його реалізації було залучено 1 200 000 гривень субвенції з державного бюджету на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій. Кошти були виділені за сприяння народного депутата Ірини Констанкевич.

Проектом передбачено будівництво огороженого майданчика з монтажем обладнання для гри у мініфутбол, баскетбол, волейбол, теніс. Загальна площа його — 800 квадратних метрів. Спортивний комплекс матиме поліуретанове покриття на бетонній основі. ■

Браконьєри вбили самця козулі

15 серпня під час вечірнього рейду працівники державної лісової охорони та егерської служби ДП «Любешівське ЛМГ» затримали 4 мешканців села Ветли

Світлана ДУМСЬКА

Браконьєрство сталося на території угідь, що в користуванні Українського товариства мисливців та рибалок, — між селами Ветли та Мукошин Камінь-Каширського району. В автівці горе-мисливців була 5 одиниць зброї, одна з яких — без належних документів.

На місці працювала слідчо-оперативна група. Подібні ситуації далеко не перші на території УТМР. Саме тут і минулої зими, і в попередні роки егерська служба підприємства виявляла випадки браконьєрських убивств лосів. ■

Підкуплювали начальника колонії і торгували за ґратами дурманом

Працівники управління стратегічних розслідувань у Волинській області департаменту стратегічних розслідувань Національної поліції України спільно зі слідчими відділення поліції № 1 (сmt Маневичі) Камінь-Каширського райвідділу поліції під процесуальним керівництвом Камінь-Каширської окружної прокуратури викрили канал постачання заборонених речей та наркотичних засобів на територію Маневицької виправної установи з метою їх збуту та розповсюдження серед інших засуджених

Марина ЛУГОВА

Встановлено, повідомляє управління стратегічних розслідувань у Волинській області, що ув'язнений за побачення із дружиною, постачання через неї заборонених речей та наркотиків неодноразово пропонував начальнику виправної колонії неправомірну вигоду. Було так і 13 серпня. Засуджений і його дружина надали начальнику колонії хабар у розмірі 6 тисяч гривень. Їх спіймали на гарячому правоохоронці. Під час проведення слідчих дій поліцейські вилучили гроші та заборонені речі, які жінка мала передати засудженому. Серед них — мобільні телефони, сім-картки, флешкартки, зарядні пристрої до мобільних телефонів та близько 50 таблеток сумнівного походження, зовні схожих на метадон. Вилучені пігулки направлять на проведення експертизи.

За фактом надання неправомірної вигоди триває досудове розслідування за ч. 3 ст. 369 Кримінального кодексу України. Вирішується питання про оголошення фігурантам справи підозри у скоєному злочині. ■

Весело було і дітям, і дорослим

Минулої неділі на березі озера Засвинське, що неподалік села Городок, вже втретє відбулося свято під назвою «Мир в Україні — щаслива родина» для сімей учасників бойових дій на Сході нашої країни, які проживають на Маневичині

Богдана КАТЕРИНЧУК

Чудового літнього дня із самого ранку розпочалися різні розваги та конкурси, цікаві вікторини. Для найменших учасників свята було організовано шоу мильних бульбашок та рухливі ігри. Діти із задоволенням ліпили вироби з глини. Вони були в захваті від аквагриму. Усі охочі змогли покататися на байдарках, а любителі постріляти з лука випробували свої уміння, намагаючись потрапити у мішень. Для усіх присутніх чудовий фотограф Леся Дубенюк уже не вперше організувала креативну фотозону і фотосесію для родин учасників АТО. Родзинкою свята, як і в попередні роки, був виступ відомого гітариста Вадима Войтовича, який, як завжди, своєю виконавською майстерністю та чудовим репертуаром полонив серця присутніх. Дорослі теж мали змогу насолодитися спілкуванням у прекрасній обстановці під веселу музику та частування різними смаколикками, які люб'язно для усіх приготували господиньки ГО «Стільні панночки». ■

■ Пульс тижня

У селі Піща діти навчатимуться у новій школі

Будівництво її на стадії завершення, в цьому році планується здати об'єкт в експлуатацію

Іван ПЕТРУК

Сучасна споруда загальноосвітньої школи I–III ступенів на 200 учнівських місць, що у селі Піща Ковельського району, скоро оживе, там задзвенять дитячі голоси, повідомляє сайт Волинської ОДА. Зводить її розпочали у 2019 році, а у 2020-му проект був включений у програму Президента України «Велике будівництво».

Цього року на завершення робіт передбачено 28 млн гривень, з них із державного бюджету — понад 25 млн, із місцевих бюджетів — близько 3 мільйонів. Загальна кошторисна вартість об'єкта становить понад 56 млн гривень.

Зараз будівельники облаштовують територію навколо закладу освіти, на завершальній стадії і внутрішнє оздоблення класів. Також враховані всі вимоги інклюзивності. ■

Державних авто не шкода?

У п'ятницю, 13 серпня, сталася ДТП у селі Колодажне Ковельського району. На перехресті, біля повороту в напрямку музею-садиби Лесі Українки, зіткнулися легковий автомобіль Держекоінспекції та мікроавтобус Національної поліції

Марія КАЩУК

Удар був таким сильним, що у легковика відірвало колесо. За даними патрульної поліції, водій Daewoo Nexia, повертаючи ліворуч, не надав перевагу в русі поліцейському Renault, який «їхав з проблисковими маячками синього та червоного кольору в попутному напрямку». Мікроавтобус зі слідчим Головного управління Національної поліції у Волинській області начебто спішав розслідувати іншу аварію.

А от водій службового авто Держекоінспекції Сергій Михальчук запевняв, що він дотримався всіх вимог Правил дорожнього руху, а правоохоронці, ймовірно, «не хотіли чекати».

Поки спеціалісти розбираються, хто винен у черговій аварії, платники податків скрушно зітхають: «Державних авто, очевидно, не шкода». ■

Перше вересня для всіх має бути радісним

У Шацьку організують акцію, завдяки якій допоможуть закупити канцелярське приладдя діткам, що перебувають у складних життєвих обставинах

Марія КАЩУК

Зшити, пенали, олівці, альбоми... Перелік товарів, необхідних учням, чималий, а кошти, які треба витратити на підготовку до нового навчального року, є не в усіх родин. Тому територіальний центр надання соціальних послуг Шацької селищної ради організував акцію «Шкільний портфель», метою якої є збір учнівських наборів для дітей, що опинилися у складних життєвих обставинах.

Можна або приносити канцтовари та портфелі, або подарувати гроші, за які закуплять усе необхідне. «Повірте, навіть 20–30 гривень є важливими, — кажуть у відділі соцслужб і жартома додають: — Коли зробите добру справу перед святом Першого вересня, то ваша дитина буде приносити кращи оцінки».

Триватиме акція до 27 серпня, а вже 30 серпня портфелі передадуть школярам із малозабезпечених сімей. ■

У Головненській громаді відкрили «Активний парк»

В рамках проєкту «Здорова Україна» в селищі Головне Ковельського району відбулася презентація сучасного спортивного майданчика

Оксана КРАВЧЕНКО

Головне завдання цієї програми — створити умови для оздоровлення молоді, наголошували керівники району, вітаючи місцевих жителів. Координаторка проєкту продемонструвала спортивну локацію, що оснащена QR-кодами, завдяки яким можна відкрити інформацію про різні комплекси ефективних вправ. Завантаживши її за допомогою додатка на свій смартфон, кожен, хто виявить бажання, дізнається, як тренуватися з максимальною користю.

Окрім того, що всі жителі громади зможуть в «Активному парку» у зручний для себе час займатися фізкультурою, на майданчику будуть відбуватися і масові спортивні заходи. ■

■ Нова афера

Найбільше купують ці «липові» паспорти ті, хто прагне якнайшвидше поїхати за кордон, а також затяті противники вакцин.

Щоб не робити щеплення, вдалася до обману

Жительку Києва судитимуть за придбання і використання фальшивого свідоцтва про вакцинацію від коронавірусу

Іван ПЕТРУК

Викрили аферу киянки під час перетину кордону у пункті пропуску «Ягодин», повідомляє прокуратура області. Уночі 13 серпня цього року жінка та її донька, аби уникнути перебування на самоізоляції, надали працівникам Державної прикордонної служби України завідомо підроблені документи. Однак ті зауважили, що свідоцтва «липові».

Ковельська окружна прокуратура скерувала до суду

обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 46-річною жителькою столиці пособництва у підробленні офіційних документів та їх використання.

«За готові документи сплатила 1 000 гривень.»

Слідство встановило, що на початку серпня киянка замовила у невстановленої особи виготовлення для

себе і доньки фальшивих міжнародних свідоцтв про вакцинацію від коронавірусу. За готові документи сплатила 1 000 гривень. Тепер жінка відповідатиме за свої дії перед судом.

Зауважимо, що згідно із санкцією ч. 4 ст. 358 КК України використання завідомо підробленого документа карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, чи обмеженням волі на строк до двох років. ■

■ Нарешті!

І смарт-годинники «фірмові», і пігулки для схуднення

Ходові товари з ціллю наживи намагаються ввезти до України підприємливі контрабандисти

Іван ПЕТРУК

Нещодавно волинські митники вилучили контрафактні бездротові навушники та смарт-годинники, які доправили з Республіки Польща автомобілем DAF разом із вантажем загальною вартістю понад 52 тисячі доларів США, що був адресований одному з підприємств Києва.

В результаті повного митного огляду транспортного засобу було виявлено понад 2 тисячі пристроїв, походження яких викликало сумніви, йдеться на сторінці Волинської митниці у фейсбуці. Зразки навушників та смарт-годинників направили до патентно-правової фірми для визначення їхньої оригінальності. Згідно з висновком експерта, товар ввозився на митну територію України з порушенням прав інтелектуальної власності, тобто був контрафактним.

Похвалилися добрим «уловом» і охоронці кордону. Цими днями у пункті пропуску «Ягодин» вони ініціювали проведення поглибленого огляду вантажівки «Рено», якою з Латвії в Україну перевозили медикаменти.

За результатами спільної з працівниками митниці перевірки та повного перерахунку товару виявлено майже 9 тисяч одиниць флаконів дієтичних добавок, які не значилися у товаросупровідних документах.

Контрабандні пігулки вартістю понад 1 мільйон гривень вилучили співробітники Держмитслужби. ■

■ А вам слабо?!

Приїхав з Австрії, щоб здолати 27-кілометрову дистанцію

14 серпня у Ковелі проходив Чемпіонат України з крос-триатлону, в якому мірялися силами понад 80 учасників із Волинської, Київської, Донецької, Львівської, Харківської, Тернопільської, Рівненської, Одеської, Черкаської областей

Оксана КРАВЧЕНКО

Як повідомляє сайт Ковельської міської ради, спочатку спортсмени пливли 1 км водосховищем, потім проїхали на велосипедах 20 км, далі — пробігли 6 км і фінішували у парку імені Тараса Шевченка.

Вітаючи гостей, перший заступник ковельського міського голови Тарас Яковлев висловив сподівання, що чемпіонат відбудеться у місті залізничників і наступного року, адже триатлоністи своїм прикладом надихають людей займатися спортом. У церемонії нагородження переможців узяли участь голова місцевої федерації триатлону Денис Дубинко та координатор змагань Ірина Зінчук.

Серед жінок — професіоналів перше місце здобула Софія Прийма зі Львова, член національної збірної команди України з триатлону. А ковельчанин Максим Семенюк, який приїхав на змагання з Австрії, здобув бронзову нагороду.

Учасників спортивного свята господарі обдарували піснями, почастували кулішем та рибною юшкою. ■

■ Патріоти з колиски

«Я тобі забороняю бути членом Руху, бо якщо мене заберуть, то ти виховуватимеш двох моїх синів...»

Волиняни Євген та Олег Шимоновичі стояли біля витоків подій, які дали початок створенню держави Україна

Закінчення. Початок на с. 20

Алла ЛІСОВА

ЗАЛИШИВСЯ НЕ ЛИШЕ ЛІКАРЕМ, А Й ПАТРІОТОМ-НАЦІОНАЛІСТОМ

— Я тобі забороняю на перших порах бути членом Руху! Бо якщо мене заберуть (а такі побоювання тоді були), то ти виховуватимеш моїх двох синів, — пригадає категоричні слова брата Євгена пан Олег. — Послухав, адже на той час у мене вже й своїх двійко хлопців росло. Але громадсько-політичну активність не припинив.

«Живий ланцюг», активним учасником якого від району виступав, поїздки на Козацькі могили, відновлення пам'ятників воякам ОУН-УПА, Січовим стрільцям — усе це стрімко піднімало патріотичний настрій краян. Всі були в очікуванні чогось величного і вирішального. Тріщала по швах і ламалася «стара система», на зміну якій приходила та, про яку мріяли наші пращури віками.

— Перша велелюдна акція 21 січня 1990 року засвідчила, що українці подолали страх і готові протистояти тоталітарному режимові, — Олег Шимонович не стримує хвилювання, ніби це було вчора. Він пригадав деталі цієї акції — лише зі Старої Лішні їздило майже двадцять чоловік, назвав поіменно людей, які не побоялися тоді пильного ока КДБ, допомогли транспортом. — Мені сьогодні дуже радісно від того, що я став учасником цих історичних подій.

Потім в біографії Олега Шимоновича була ще одна цікава сторінка. Тоді, на зорі незалежності, його неочікувано серед багатьох досвідчених кандидатів обрали головою Іваничівської районної ради. І хоч ніколи не мріяв бути чиновником, від-

Для родини Шимоновичів незалежна Україна завжди була метою №1.

ступати не міг, бо на нього понадіялися люди.

— Довелося вчитися, — каже, — й допоміг мені в тому Микола Горинь, який тоді працював головою Львівської об-

еш, що хоч на чверть ставки залишишся лікарем». Я роботи не боявся, тому так і зробив — іншого варіанту не бачив.

І хоч багато відтоді води сплило, багато чого змінило-

« Попри деяке розчарування, він вірить, що люди прозріють, врешті навчаться відсіювати зерно від полови й будувати справжню, свою державу. »

ласної ради. На прохання брата Євгена, який займав посаду заступника голови Волинської обласної ради, я міг отримати будь-яку потрібну інформацію.

— Можливо, й досі залишався б у кріслі чиновника, якби... не мама, — тепла хвиля емоцій переповнила мого співрозмовника під час спогадів про неньку. — Вона мені мовила: «Я тебе лише тоді благословлю на цю посаду, якщо ти мені пообіця-

ся, чимало довелось пережити радісних і трагічних моментів, найбільчіші з яких — це втрачати брата Євгена й племінника Християна, Олег Шимонович залишився оптимістом, непереборним патріотом і лікарем. Попри деяке розчарування, він вірить, що люди прозріють, врешті навчаться відсіювати зерно від полови й будувати справжню, свою державу. А він продовжує працювати для людей і для України. ■

■ Проблема

В Іваничах вимагають відновити роботу автостанції

З ініціативи селищного голови Лідії Томашевської за участю заступника голови Володимир-Волинської райдержадміністрації Віктора Фіщука це питання вирішували на нараді

Олена КУЧМА

Під час зустрічі наголосили, що керівництво автостанції не надало жодного листа про офіційне закриття об'єкта. А введення у державі карантинних заходів у 2020–2021 роках не передбачало зупинки роботи комплексів по

обслуговуванню пасажирів.

До того ж відсутній графік руху транспорту, який має постійно оновлюватися. Також у приміщенні та на прилеглий території нема елементарних умов для очікування маршрутних таксі.

У підсумку вирішили, що Володимир-Волинській райдержадміністрації необхідно звернутися до департаменту інфраструктури облдержадміністрації, Укртрансбезпеки, управління патрульної поліції в області та головного управління Держпродспоживслужби на Волині щодо перевірки діяльності об'єкта. У разі nereагування ПрАТ «ВОПАС» органи влади будуть звертатися у прокуратуру. ■

■ Фотофакт

У Володимирі-Волинському на вулиці Князя Олега в трактора, який віз бетонну опору, на ходу відірвалося колесо. На щастя, у цьому ДТП ніхто не постраждав.

Фото з фейсбук-спільноти «Твій Володимир».

■ Пульс тижня

На День шахтаря нововолинські гірники будуть із грошима

Державне підприємство «Волиньвугілля» отримало кошти на видачу зарплати своїм працівникам

Роксолана ВИШНЕВИЧ

11 537,7 тисячі гривень надійшло за бюджетною програмою «Реструктуризація вугільної галузі». Цієї суми буде достатньо, щоб віддати не лише борги за квітень-червень поточного року усім гірникам ДП «Волиньвугілля», а й зарплату виробничо-технічному персоналу ВП «Шахта «Бужанська». Працівники одержали зароблені кошти перед професійним святом, яке відзначатимуть в останню неділю серпня. Зазначимо, що у попередні роки їм не раз доводилося йти на урочистість із порожніми кишнями. ■

Володимирчанку, яка обікрала банк, відправили за ґрати

Працівниця відділення фінансової установи впродовж пів року привласнювала гроші клієнтів

Олена КУЧМА

Жінка працювала в одному з відділень АТ «Ощадбанк» у княжому місті. Вона мала доступ до рахунків і підробляла платіжні доручення, щоб привласнити чужі кошти. Загалом із 2019-го по 2020-й зловмисниця вкрала майже 413 тисяч гривень.

Суд першої інстанції призначив підсудній покарання у вигляді позбавлення волі на п'ять років з іспитовим терміном 30 місяців. Прокурори не погодилися із таким рішенням, мовляв, воно надто м'яке й подала апеляційну скаргу. Справу переглянули й змінили вирок. Відтак спритниці доведеться провести за ґратами три роки і один місяць. ■

Викинув поліцейську з магазину й роздер шию поліцейському...

У США такого хулігана застрелили б на місці

Сергій ВИШЕНЬКА

За попередньою інформацією, житель Ново-волинська вийшов із місцевого бару п'яним і почав чіплятися до перехожих та продавців магазинів. Дісталось і водієві маршрутки, який зупинився поблизу. За словами працівниці одного з кіосків, дебошир зайшов у заклад і почав їй погрозувати. У цей момент приїхала поліція, двоє патрульних намагалися заспокоїти чоловіка, але зловмисник не реагував. Правоохоронцям довелося застосувати газовий балончик, але й це не допомогло.

— Він викинув жінку-поліцейську з магазину, а потім і її колегу. Ще й роздер йому шию. Якби не патрульні, мене б там прибили, — розповіла продавця.

Згодом поліції все ж вдалося заспокоїти порушника. На нього склали відповідні протоколи. ■

Внаслідок ДТП авто розірвало навіл, водій загинув

Летальна аварія сталася між селами Війниця та Холопичі Володимир-Волинського району

Олена КУЧМА

Керманіч автомобіля BMW при повороті не врахував дорожню обстановку, з'їхав у кювет, де на швидкості влетів у дерево. Від отриманих травм постраждалий помер на місці події. Окрім нього, в машині перебував 17-річний пасажир. Хлопця госпіталізували до відділення реанімації. Слідчі відкрили кримінальне провадження. Всі обставини трагедії встановлюються. ■

■ Офіційно

Як пенсіонерам знову отримувати пенсію в Укрпошті, а не у банку?

Це запитання зараз виникає у людей після рішення Кабінету Міністрів, яким скасоване обов'язкове переведення з 1 вересня нинішнього року виплати пенсії та соціальної допомоги на картки у банках. Цю ініціативу відклали на два роки (до 1 січня 2023-го) через неготовність банківської інфраструктури

Україні закривається по три відділення банків щодня, а банкомати є лише у 4% міст України. Відповідно більшість із 3,5 млн пенсіонерів не мають доступу ні до банківських відділень, ні до банкоматів у селах, де переважна більшість із них мешкає. А відтак не можуть отримувати пенсію на картку. Тоді як Укрпошта присутня у 100% населених пунктів і може надати, зокрема, фінансові послуги всім українцям.

Тож розповідаємо покроково, кому потрібно писати заяви до Пенсійного фонду, щоб відновити отримання пенсії в Укрпошті, які документи необхідні та як їх доставити до установ ПФУ.

Якщо пенсіонер раніше перевівся на обслуговування у банк, а зараз хоче повернутися до Укр-

пошти. Що потрібно зробити?

Тим, хто перевівся на виплату пенсії на банківську картку, а зараз має бажання повернутися до Укрпошти, бо їй не влаштує, що найближчий банк у райцентрі і це дуже марудно, витратно та незручно, треба зв'язатися із листоношею чи поштовим відділенням. Вони допоможуть оформити заяву про переведення на виплату пенсії в Укрпошту, яка доставить безкоштовно заяву та потрібні документи в установи Пенсійного фонду. І там вже автоматично відбудеться переведення пенсіонера із однієї установи в іншу. І пенсію знову буде доставляти листоноша додому або літня людина її отримає у поштовому відділенні.

Які документи потрібно надіслати до Пенсійного фонду?

- заповнену заяву на переведення пенсії/соціальної допомоги,

- копії сторінок паспорта (на кожній сторінці: особистий підпис, позначка «Згідно з оригіналом», ПІБ заявника та дата (має збігатися з датою, зазначеною в заяві на переведення пенсії).

Пенсіонер передає вже заклеєний лист та попереджає поштаря, що в полі «особливі відмітки» листоноша має зазначити «Заява на переведення пенсії/допомоги».

Скільки часу Укрпошта буде безкоштовно пересилати до Пенсійного фонду заяви про виплату пенсії?

Укрпошта з 1 липня по 31 грудня 2021 року безкоштовно надсилає до ПФУ листи пенсіонерів із заявами на переведення виплат пенсії чи соціальної допомоги до національного поштового оператора. Пакет документів надсилатиметься за акційним тарифом 0 грн рекомендо-

Фото із сайту rozvadvotg.gov.ua.

Для пенсіонера доставка пенсії Укрпоштою є безкоштовною.

ваними відправленнями на адреси Пенсійного фонду України та управління соціального захисту населення. Відправник сплачує лише вартість конверта. Скористатися цією акцією можуть пенсіонери та отримувачі інших грошових соціальних виплат, які мають пенсійне посвідчення.

Чи потрібно писати якісь заяви тим, хто зараз отримує пенсії в Укрпошті?

Ні. Все залишається без змін. Якщо пенсіонер одержує пенсію в Укрпошті, то він її отримує вдома і її принесе листоноша або зможе прийти за виплатою у відділення. Тобто для цих пенсіонерів нічого не змінюється — вони як отримували, так і продовжують отримувати пенсію в Укрпошті.

Хто платить за доставку пенсії? ПФ чи пенсіонер?

Для пенсіонера доставка пенсії Укрпоштою є безкоштовною. Він нічого додатково не сплачує. Вартість послуги доставки пенсії Укрпошти оплачує держава, а саме Пенсійний фонд України, з яким національний поштовий оператор має відповідну угоду.

Підсумовуючи, зауважимо, що пенсіонер сам визначає, де буде одержувати пенсію — у відділенні Укрпошти (доставить листоноша) чи у банку на платіжну картку, — написавши заяву про вибір місця отримання пенсії до Пенсійного фонду України.

АТ «Укрпошта».

Вітаємо!

18 серпня відзначувала 70-літній ювілей добра, мудра мама, бабуся, жителька села Чаруків Луцького району

Лариса Пилипівна ПАВЛЕНКО.

Дорога імениниці, щиро вітаємо з ювілеєм. Ми вдячні Богу, що ти у нас є. Дякуємо за любов, щире серце, гідне виховання, ласку, тепло. Радій життю. Хай Господь дарує тобі багато літ.

З днем народження, матусю!
Хай збуваються всі мрії,
Будь завжди у нас здорова,
Радісна, щаслива.
Хай тебе оберігає ангел —
Твій хранитель,
Хай добром твій шлях осяє
Наш Господь

Спаситель.
З шанобою, любов'ю та повагою дочки, зяті, внуки, вся родина.

E-mail: volyn476@gmail.com Тел.: (0332) 72-39-32, 066 82 47 160 — Vodafone, 096 77 31 037 — Київстар, 066 82 47 160 — Viber, Telegram, WhatsApp. Вітання з фотографією — 270 грн, без фотографії — 220 + 30, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Многая літа!», від колективів та фірм — 400 грн з фотографією, 350 — без фотографії + 40 грн (за сайт).

РЕКЛАМА

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування.

Робота в дві зміни по 8-12 годин 5-6 днів на тиждень.

✓ Заробітна плата — від 20 000 грн+премії.

✓ Безкоштовні обіди, чай, кави.

✓ Житло: 600 грн/міс, хороші умови проживання.

Зустрічає наш координатор.

Беремо по візах і по біометрії.

Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі

бажаючі можуть подаватися на карту поїзиту.

Тел. вайбер UKR +38 050 845 45 80.

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40 без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- мінітрактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.мінітрактор.укр

м. Луцьк, вул. Глушець, 55А

+38 (067) 304-15-65,

+38 (068) 989-44-92

+38 (068) 005-44-46 (запчастини)

+38 (068) 005-44-47 (сервісна служба)

ПП БУРМАКА Н.П.

21 і 28 серпня, 4 вересня

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -аноніме

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,

098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28 ліц. АВ №53962 МОЗВ від 22.04.10

Стеля

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

французькі

✓ Безкоштовний замір

✓ Без передплати

✓ Гарантія якості

(097) 473-10-69

www.stelia.in.ua

(095) 479-05-96

stelia.in.ua

Пані Іванна

Учасниця битви екстрасенсів 3-го сезону

Людина, яка врятувала тисячі доль, зберегла сотні сімей від розлучення!

Завдяки сильному дару допоможе позбутися алкоголізму, наркоманії, дитячого переляку, нав'язливої пристрасті, жіночих та чоловічих проблем, депресії, заїкання, а також вінця безшлюбності, заздрощів, родового негативу, самотності, безпліддя. Їй відкриті найсильніші знання, допоможе захистити ваш бізнес, налаштувати особисте життя, налагодити гармонію в шлюбі, захистити дітей від впливу вулиці та поганих компаній. Допоможе знайти вихід від складних та безвихідних ситуацій.

Тел. 096 40 10 108

Торговий Дім
ТРАКТОРНИЙ ЗАВОД

ДМТЗ
Дніпровський Механо-Тракторний Завод

**РОЗПРОДАЖ
МІНІТРАКТОРІВ ВІД ЗАВОДУ**

- ГАРАНТІЯ ЯКОСТІ
- БЕЗКОШТОВНА ДОСТАВКА
- Мінітрактори від 54 тис. грн.

044 49 98 711
067 48 52 072

Купуйте у виробника, це безпечно, вигідно і надійно.

Наші сайти:

www.mpraktora.ukr www.alltractors.com.ua

№3 (3)
**Готуймо
з любов'ю!**

В кулінарний записник

«Нині Спас іде до нас з щедрими дарами»

Сьогодні, 19 серпня, православні християни відзначають свято Преображення Господнього. У народі його називають Яблучним Спасом. За словами священників, цей день був обраний для благословення плодів, оскільки в Єрусалимі це період дозрівання винограду. А в українців празник асоціюється насамперед із яблуками. Саме вони є головним атрибутом святкової корзини, яку віряни несуть на освячення до храму. А загалом яблука – найпоширеніші плоди вітчизняних садів, а відтак і в нашому меню різноманітних страв із ними чимало

Фото із сайту pon.org.ua.

ЯБЛУЧНІ СЛОЙКИ НАШВИДКУРУЧ

Смачна випічка до чаю із серії «Коли гості на порозі...»

Інгредієнти: 500 г кисло-солодких яблук, 500 г листового тіста, 1 яйце, 20 г цедри апельсина, 10 г меленої кориці, 10 г цукру.

Приготування. Розкачайте тісто, виріжте кружечки, щоб діаметр шматочків тіста був більшим за діаметр яблука. Змішайте цукор, цедру та корицю, посипте цією сумішшю шматочки тіста. Викладіть на них половинки яблука (попередньо вирізавши серцевину) і трішки втисніть їх у тісто. На яблуках зробіть надрізи. Викладіть усе на деко, застелене пергаментом, поставте у розігріту до 180 градусів духовку. Випікайте 20 хвилин. Потім дістаньте, змастіть яйцем та поставте ще на 10 хвилин.

ПЕЧЕНІ З ВІВСЯНИМИ ПЛАСТІВЦЯМИ

Такі яблучка можуть бути варіантом сніданку чи вечері

Інгредієнти: 2 великі яблука, 2 ст. л. вівсяних пластівців, 5 ст. л. меду, по 1 ст. л. мигдалю і фундука, 1 ст. л. родзинок, сік одного лимона, кориця, мигдалеві пластівці для оздоблення.

Приготування. Яблука розрізати навпіл, видалити серцевину і скропити соком лимона. Вівсяні пластівці змішати з подрібненими горіхами, родзинками, медом і корицею. Нафарширувати половинки яблука готовою начинкою і поставити в духовку, розігріту до 180°C, на 20 хвилин. Запечені яблука полити медом (кленовим сиропом або розтопленим шоколадом) і посипати мигдалевими пластівцями.

СВИНИНА З ЯБЛУКАМИ

Рецепт дуже простий, а м'ясо виходить смачним і красивим, завдяки паприці воно рум'яне, має гарну скоринку

Фото із сайту pon.org.ua.

Інгредієнти: 800 г свинини, 1 яблуко, 50 г чорносливу, сіль, перець, солодка паприка.

Приготування. Шматок м'яса промийте, обсушіть і зробіть у ньому глибокі надрізи на відстані близько 2–3 см один від одного, натріть сіллю, перцем, щедро притрусіть паприкою. Яблуко очистіть від шкірочки та серцевини і наріжте тонкими скибочками. Чорнослив добре промийте й обсушіть. Надрізи у свинині нафаршируйте чорносливом і шматочками яблука, щільно об'яжіть шпагатом. Викладіть м'ясо на деко, застелене фольгою, навколо насипте скибочки яблука, що залишилися, загорніть. Запікайте у заздалегідь розігрітій до 180–200 градусів духовці близько 1,5 години. За 20 хвилин до готовності розкрийте, щоб отримати рум'яну скоринку. Смакуватиме така страва з картопляним пюре, тушкованими овочами.

САЛАТ «ЦІКАВИНКА»

Ситна і незвичайна на смак вітамінна закуска

Інгредієнти: 1 морквина, 1 яблуко, 2 ст. л. лимонного соку, 2 варені яйця, 50 г твердого сиру, 50 г подрібнених волоських горіхів, зелень (цибуля, петрушка тощо) і майонез — за смаком.

Приготування. Морквину і яблуко почистити і натерти на грубій тертці. Яйця та сир пократити маленькими кубиками або так само потерти. Змішати подрібнені інгредієнти, додати нарізані горіхи, зелень, заправити соком лимона і майонезом (його за бажанням можна замінити натуральним йогуртом, сметаною — на ваш смак). Салат виходить свіжим і легким, відмінно поєднується з іншими стравами.

ВАРЕННЯ «ПРОЗОРЕ»

Ніжне, ароматне і неймовірно просте в приготуванні

Інгредієнти: на 1 кг очищених яблук — 700 г цукру (можна регулювати залежно від смаку яблук), 0,5 ч. л. меленої кориці або 1 пачка ванільного цукру.

Приготування. Яблука помити, почистити, нарізати тонкими скибочками. Для того, щоб шматочки у варенні були пружними, як цукати, і не розварилися, потрібно засипати покрані фрукти цукром на ніч, щоб пустили сік. Вранці проварити 5 хвилин, зняти з вогню і залишити до повного охолодження (бажано не менше 10 годин). Так повторити тричі. Якщо яблука дуже соковиті, можливо, доведеться збільшити кількість прийомів варіння.

Енциклопедія спецій

Додасть смаку та аромату борщу, і м'ясу, і салату

Йдеться не про якусь там заморську приправу, а про наш звичний і знайомий з дитинства кріп

Хоча заради справедливості слід зазначити, що батьківщиною цієї однорічної трав'янистої рослини, яку вважають однією з найпопулярніших спецій у Європі, є Азія, звідки її запозичили греки та єгиптяни і дуже швидко оцінили цю непримітну, але ароматну травичку й почали додавати її в салати, супи та випічку.

Кропові властивий різкий пряний аромат, що може досить кардинально змінити смак страви. У кулінарії використовують стебла, листя та насіння кропу як у свіжому, так і в сушеному вигляді. Він надасть пікантного смаку рибним та м'ясним наїдкам, молодій картоплі, овочевим рагу та запіканкам,

першим стравам, салатам. Згодиться і в пиріжках, соусах і маринадах, поєднується із сирами. Кріп відмінно вписується в будь-яку дієту, його додають навіть у кефір і несолодкий йогурт. Масло з кропом використовується для бутербродів, кріп можна додавати як у тісто, так і в начинку для несолодкої випічки.

Але перш ніж кріп став приправою, його застосовували в медицині: вважали хорошим засобом від головного болю, з нього готували відвар, що сприяє травленню (та й в наші дні багатьом відома ця його властивість — кропову водичку мами дають немовлятам від кольок у животу).

А ви вже запаслися на зиму цієї не лише смачною, а й дуже корисною рослиною? Якщо ні, то поспішайте — ще встигнете і посіяти, й зібрати та заготовити зробити.

Господиням на замітку

ПРОСТІ ЛАЙФХАКИ НА ЩОДЕНЬ

охолодження напоїв. Лід, який подають у ресторанах, зазвичай чистий і прозорий. А вдома кубики чомусь виходять мутні і білі? Це легко виправити: спочатку закип'ятіть воду (можна навіть двічі), дайте їй відстоятися і тільки тоді наливайте у форму — отримаєте гарні прозорі крижинки.

▲ Не тримайте ножі разом із ложками й виделками. У такій «компанії» вони швидко затупляються. Хорошим варіантом зберігання ріжучого інструменту може стати магнітна дошка на стіні або спеціальна підставка.

▲ Олія не стікатиме по пляшці і не забруднить стіл, якщо обгорнути ємність складеним у кілька шарів паперовим рушничком і закріпити його гумкою — він вбере в себе зайві краплі. До того ж жирну пляшку складно втримати в руках, а олійні плями не просто відтерти від поверхонь.

▲ Літньої пори не обійтися без крижаних кубиків для

Весела
кухня

Донька вчиться на кухаря. Мати:
— А вам дозволяють їсти те, що ви готуєте?
Донька (крізь сльози):
— Нас примушують...
):):)

Кількість хліба, яку кухар додає у фарш для котлет, робить його роботу більш або менш хлібною.

Ведуча рубрики Олена ХАРЧУК,
volyn.borshch@gmail.com.

Чекаю ваших відгуків, ідей, цікавих рецептів та адрес, де готують з натхненням і любов'ю.

■ Футбол

ТойХтоПрійшовПісляШеви.

Призначили Петракова, а в голові досі тримають Реброва?

Майже трижнева епопея з ухваленням кандидатури очільника збірної завершилася якимось половинчастим рішенням...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Виконувачем обов'язків головного тренера Національної збірної України з футболу став Олександр Петраков — фахівець, який два роки тому привів збірну U-20 до перемоги на Чемпіонаті світу.

Водночас подекуди, що в УАФ у перспективі таки розраховують на Сергія Реброва, який в авральному порядку не зміг розірвати чинний контракт із клубом «Аль-Айн» з ОАЕ. Це, мовляв, і пояснює дещо прикру приставку «в. о.» перед посадою Петракова.

Результати 4-го туру в Першій лізі: СК «Краматорськ» — «Поділля» — 2:1; «Полісся» — «Агробізнес» — 1:0; «Волинь» — ФК «Ужгород» — 1:1; «Кривбас» — «Кремінь» — 4:1; «ВПК-Агро» — «Альянс» — 0:3; «Нива» — «Гірник-Спорт» — 1:0; «Олімпік» — «Металіст» — 1:2; «Оболонь» — «Прикарпаття» — 3:1.

Турнірна таблиця Першої ліги:							
М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Кривбас»	4	4	0	0	11-3	12
2	«Металіст»	4	4	0	0	11-3	12
3	СК «Краматорськ»	4	3	0	1	6-3	9
4	«Оболонь»	3	2	1	0	5-1	7
5	«Нива»	4	2	1	1	2-1	7
6	«Полісся»	4	2	0	2	4-3	6
7	«Волинь»	4	1	3	0	4-3	6
8	«Поділля»	4	1	1	2	4-3	4
9	«Альянс»	3	1	1	1	3-2	4
10	«Олімпік»	4	1	1	2	4-6	4
11	«Агробізнес»	4	1	1	2	4-6	4
12	«Кремінь»	4	1	0	3	3-9	3
13	«Прикарпаття»	4	1	0	3	8-9	3
14	«Гірник-Спорт»	4	1	0	3	3-5	3
15	«ВПК-Агро»	4	1	0	3	3-8	3
16	ФК «Ужгород»	4	0	1	3	2-12	1

У гонці бомбардирів лідирують Олексій Хобленко («Кривбас») — 4 голи, Роман Барчук («Прикарпаття») — 3, Седдік Фарес Балулі («Металіст») — 3 (2 — з пенальті).

Результати 4-го туру в Українській Прем'єр-лізі: «Шахтар» — «Металіст 1925» — 2:0; «Верес» — «Ворскла» — 1:1; «Зоря» — ФК «Минай» — 1:1; «Десна» — СК «Дніпро-1» — 2:1; «Колос» — «Рух» — 1:1; ФК «Львів» — ФК «Олександрія» — 1:1; ФК «Маріуполь» — «Чорноморець» — 2:3; матч «Інгулець» — «Динамо» відбувся вчора увечері.

Турнірна таблиця Української Прем'єр-ліги:							
М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	«Десна»	4	4	0	0	9-2	12
2	«Динамо»	3	3	0	0	8-1	9
3	«Шахтар»	4	3	0	1	8-3	9
4	«Ворскла»	4	2	2	0	9-4	8
5	СК «Дніпро-1»	4	2	1	1	8-5	7
6	ФК «Олександрія»	4	2	1	1	4-3	7
7	«Металіст 1925»	4	2	0	2	5-6	6
8	«Колос»	3	1	2	0	2-1	5
9	«Зоря»	4	1	1	2	7-5	4
10	ФК «Минай»	3	1	1	1	2-3	4
11	«Рух»	4	1	1	2	4-6	4
12	«Чорноморець»	4	1	0	3	5-11	3
13	«Верес»	4	0	2	2	2-7	2
14	ФК «Львів»	4	0	2	2	3-9	2
15	ФК «Маріуполь»	4	0	1	3	5-8	1
16	«Інгулець»	3	0	0	3	2-9	0

У гонці бомбардирів лідирують Руслан Степанюк («Ворскла»), Денис Безбородько («Десна»), Артем Довбик (СК «Дніпро-1») — в усіх по 4 голи.

Тільки результат. Ліга чемпіонів-2021/2022. Кваліфікація, плей-оф раунд, перший матч: «Монако» (Франція) — «Шахтар» (Україна) — 0:1 (Педрінью, 19 хв). ■

■ Знай наших!

Волиняни в олімпійському Токіо подивилися на інших, а рівняни — й себе показали!

А попереду — Париж-2024

Фото із сайту gettyimages.com.

Фото Наталії МАМАЙ, itvng.com.

Голова Рівненської облдержадміністрації Віталій Коваль заявив про намір придбати для рівненських медалістів Токіо Олега Омельчука (ліворуч на фото) і Михайла Романчука квартири в обласному центрі. Ловимо на слові!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

На XXXII літніх Олімпійських іграх у Токіо Україну представляли 157 спортсменів. Разом вони вибороли 19 медалей (одну золоту, шість срібних та 12 бронзових). Були у складі «синьо-жовтої» дружини й представники Волинської та Рівненської областей.

Так, Рівненщину представляли лише двоє спортсменів — але ж як! 38-річний Олег Омельчук (у парі з Оленою Костевич) на своїй четвертій Олімпіаді здобув дебютну для себе нагороду — бронзу в стрільбі з пневматичного пістолета (10 м, мікст). А 25-літній Михайло Романчук (ювілей відзначив 7 серпня вже у статусі олімпійського мультимедаліста) виборов відроз дві нагороди у плаванні вільним стилем: бронзу на дистанції 800 м і срібло на дистанції 1500 м.

Тим часом Волинську область у Токіо представляли восьмеро олімпійців. Медалей їм здобути не вдалося — проте й аж зовсім задніх вони також не пасли!

Так, Яна Беломоїна посіла восьме місце у змаганнях з мау-тенбайку (одна з дисциплін велосипедного спорту).

Дзюдоїстка Анастасія Турчин (вагова категорія до 78 кг) успішно пододала кваліфікацію, проте поступилася на стадії 1/8 фіналу.

Метальниця молота Ірина Климець посіла 21-ше місце у кваліфікації й до фіналу не потрапила.

Веслувальник-каноеїст Юрій Вандюк на дистанції 1000 м здобув 16-те місце.

Веслувальниця-байдарочниця Марія Повх була у складі квартету українок, які посіли 10-те місце у змаганнях четвірок на дистанції 500 м, натомість на байдарці-одиначці волинянка на тій же дистанції фінішувала з 15-м результатом.

«Волинську область у Токіо представляли восьмеро олімпійців. Медалей їм здобути не вдалося — проте й аж зовсім задніх вони також не пасли!»

Марія Сахарук (Філюк) у змаганнях на 20 км зі спортивної ходьби посіла 19-те місце (кращий результат серед трьох учасниць-українок). А ось скоростроход Іван Банзерук не фінішовав на дистанції 50 км.

Тим часом легкоатлет Данило Даниленко був запасним в українському квартеті, який виступав у змішаній естафеті 4 400 м. ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Газета Волинь».
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13
E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94

Заступник головного редактора	
Римар Микола Анатолійович	72-38-94
Головний бухгалтер	
Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07
Відповідальний секретар	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02
Літературні редактори	
Харчук Олена Андріївна	72-38-94
Банада Олеся Андріївна	72-38-94

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Політики	Освітні і культури
Уліцький Василь Михайлович 72-38-94	Коваленко Оксана Анатоліївна 72-39-32
Економіки	Реклами
Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78	Борох Сергій Іванович 77-07-70
Медицини	Приватних оголошень
Світліковська Галина Йосипівна 72-20-07	Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32
Інформації	Спеціальний кореспондент
Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21	Кравчук Ірина Олександрівна 72-39-32
Відділ інтернет-новин	Фотокореспондент
Криштоф Олег Степанович 72-39-32	Філюк Олександр Миколайович 72-38-94
Місцевого самоврядування і сільського життя	
Вітінська Аліна Степанівна 72-39-32	

ТзОВ «Газета Волинь»
п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 5 друк. аркушів
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 61136, 97847
Регістраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер».
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 914.

■ Патріоти з колиски

Фото з архіву Олега ШИМОНОВИЧА.

Для братів Шимоновичів настанови мами стали пам'ятними на все життя.

«Я тобі забороняю бути членом Руху, бо якщо мене заберуть, то ти виховуватимеш двох моїх синів...»

Волиняни Євген та Олег Шимоновичі стояли біля витоків подій, які дали початок створенню держави Україна

Алла ЛІСОВА

«МАМА — НАЙБІЛЬШИЙ АВТОРИТЕТ, А СТАРШИЙ БРАТ ЗАМІНИВ БАТЬКА»

Біля його приватного лікарського кабінету в Нововолинську завжди людно. Довелося кілька разів домовлятися про зустріч, аби знайти «вікно» і порозмовляти.

— Для мене взірцем і найголовнішою завжди була мама Ганна Антонівна, — розпочинає пан Олег, вловивши мій погляд на фотографію у гарній рамці, розміщену над робочим столом невропатолога. — Все, що зі мною відбулося в житті, — це її старання і заслуга...

Родина, в якій виростав, завжди була проукраїнською. Тому потрапляла в немилість до тодішньої влади, яка терпіти не могла таких, як вони, котрі ще й жили заможніше, й мали хату під бляхою. Прадід Степан був мировим суддею. Його син — дідуньо Антон — дві каденції прослужив війтом гміни Грибовиця (тепер село Грибовиця). Однак не цурався ніякої праці біля чималої господарки. Бувало, після роботи перевдягався і поливав сад гноівкою. Потяг до садівництва, до плекання яблунь, груш — у Шимоновичів родинне. Згодом їх записали у список куркулів. І вже вся сім'я чекала вивезення, «сиділа на чемоданах». Але перешкодила війна.

Мама пана Олега Ганна, як наймолодша серед трьох дітей, залишилася при батьках у Старій Лішні. Менший брат Гриць не повернувся з фронту, старший Василь здобув вищу освіту. Дочку батьки теж відіслали у Володимир-Волинське педучилище. Але непросто було їй, дитині з «неблагонадійної» сім'ї «ворога народу», там навчатися. Довелося залишити училище, хоч мала великий потяг до книжки, гарно співала, тривалий час керувала церковним хором у селі. Там влаштувалася санітаркою у медпункт, де пропрацювала до старості, вміла робити майже всі лікарські маніпуляції. Це, до речі, й вплинуло на те, що обидва сина своє життя пов'язали з медициною.

— Коли мені було 7 років, а Євгену — 12, в автокатастрофі загинув наш батько, — пригадує важкі дитячі роки Олег Михайлович. — І мені його фактично замінив старший брат, опіку якого відчував протягом усього життя.

Саме він «повів» Олега у медінститут, й обоє з лікарською практикою поєднали усе життя. З дипломом вузу Євгена направили в Ківерці психіатром, а Олег повернувся на рідну Іваничівщину невропатологом. Проживав з рідними в селі.

«У ПОМІШКАННІ ЄВГЕНА В ЛИПИНАХ Я ЗУСТРІЧАВСЯ З ЧОРНОВОЛОМ, БРАТАМИ ГОРИНЯМИ, СТЕПАНОМ ХМАРОЮ»

Пан Олег пригадав, як під час служби в армії потрапив у радянський Вільнюс, де від побаченого отримав легкий шок. Бо навіть за тих часів у прибалтійських країнах відчувався дух вільнодумства.

Для волинського хлопця-фельдшера ці ідеї були близькими. Бо його батько підтримував членів УПА — про це знали всі в родині. Та й жив у Старій Лішні — нестандартному, як на ту пору, селі. Там діяла українська автокефальна церква, багато жителів мали вищу освіту, а за Польщі чимало їхніх односельців за українство було відправлено в сумнозвісну тюрму — Березу Картузьку.

З приходом советів всіх неугодних старолішнянців теж позбувалися, правда, деякі, більш покірні, йшли за комуністами й «визволителями». В Старій Лішні, зазначає мій співрозмовник, були перші комуністи й перші рухівці.

— Тому в кінці 1980-х років я вже був добре «підкований», як і мій старший брат, — веде далі пан Олег. — Ми чітко

«**Нас не потрібно було ні в чому переконувати, бо усвідомлювали, що біду — брехню, злодійство і алкоголізм — нам принесли «брати» зі Сходу.**»

розуміли мету — незалежна Україна. Нас не потрібно було ні в чому переконувати, бо усвідомлювали, що біду — брехню, злодійство і алкоголізм — нам принесли «брати» зі Сходу.

Для пана Олега не стало несподіванкою обрання Євгена співголовою обласної організації Народного Руху України на установчих зборах у Луцьку. А він взяв на себе роль співорганізатора перших мітингів у Іваничівському районі.

Пам'ятними на все життя для молодшого Шимоновича стали зустрічі в Євгеновому помішканні в Липинах, що біля Луцька, з відомими політв'язнями — творцями української державності — В'ячеславом Чорноволом, братами Горинями, Степаном Хмарою, волинськими патріотами. Каже, це було неймовірно — демократична самостійна держава народжувалася на очах!

Закінчення на с. 13

■ Місцева фішка

У Горохові встановлять крісло Щастя, викуване із... 84 кінських підков

Подія відбудеться 24 серпня, в День Незалежності України, о 15-й годині

Фото Андрія ЯНЮКА.

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

На вигляд цей диво-виріб, аналогів якому, напевне, немає в Україні, схожий на трон. Ідею його створення реалізував горохівський міський голова Віктор Годик (на фото).

Чи довго виношувався цей авторський задум? Зовсім ні! Його натхненниками стали... старовинні підкови. Віктор Леонідович, виходець із села Мирне, каже, що колекціонує їх на честь свого хліборобського роду. Разом із легендами, які переповідали діди-прадіди, успадкував віру в чудодійну силу металевих оберегів.

Очевидно, доля вбачала в тому свій сенс, бо нещодавно до нього прийшов знаний на Волині пошуковець, член Всеукраїнської громадської організації «Закінчим війну» Олег Торчинюк із чималою ношею — кількома десятками підков. Збирав їх у полях і лісах кілька років поспіль.

— Здавати на скупку металобрухту вважаю гріхом, оскверненням праці ковалів і підков — символів віків. Тому вирішив передати їх міському голові. То такий чоловік, що зі всього зробить щось потрібне людям. Тепер обоє радіємо, що крісло Щастя слугуватиме неабиякою окрасою міста, — розповів мені Олег Ульянович.

Вік підков, які з чималого купу металу перетворилися на шедевральний витвір, сягає XVII–XX століть. Горохівський «трон» таїть у собі гарт і міць воїнів козацької доби, Першої і Другої світових воєн.

Уявляєте, скільки магічної чистоти й ковальського завзяття тепер сконцентровано в Горохові! Тою енергетикою, сівши на «трон» у Горохові, зможуть збагатитися всі бажаючі.

— Люди завжди вірили, що підкови в оселі символізують удачу, достаток і успіх. Можливо, через асоціацію з ко-

Тепер кожен горохівчанин зможе відчутися господарем рідного міста.

нем — символом заможності, якого здавна міг дозволити купити собі тільки добрий господар. Оскільки місто — наш спільний дім, то тепер у ньому є такий могутній оберіг духовного й матеріального багатства, — ділився радістю від реалізації ідеї Віктор Годик.

майстер-золоті руки Андрій Янюк.

Протягом десяти років каденції лідер Горохівської територіальної громади Віктор Годик зумів подивувати жителів невеликого райцентру чималим обсягом робіт. Його задумам дуже личить поетичний рядок Максима Риль-

«**Голова Горохівської громади Віктор Годик, виходець із села Мирне, вже не один рік колекціонує підкови на честь свого хліборобського роду.**»

До слова, навіть найвища на спинці підкова розміщена з особливим сенсом — ріжками до неба, що є своєрідною емблемою чаші достатку, яка буде притягувати в місто космічну благодатну енергію, наповнювати його добробутом і багатством. За задумом Віктора Годика, сяючий красою й самобутністю «престол» слугуватиме символом гостинності Горохова й горохівчан. Творячи це крісло Щастя, частину своєї душі й завзяття в роботу вклав знаний в районі

ського про троянди й виноград — красиве і корисне. Свої мрії зробити рідне місто гарним, наче писанка, вже реалізував затишними сквериками, ошатною площею з ліхтарями й фотозонами, сакурами й іншими декоративними кущами та деревами, фонтаном і лавчинами, відродженням замуленої й зарослої очеретом водойми в центрі, яка колись звалася Смалевим озером. Тепер неподалік ставка, в мальовничому скверіку стоять церкви й самобутній дарунок мера. ■

«Ніщо не перекреслить мій народ!»

(Василь СИМОНЕНКО)